ПОЛИМЉЕ

лист за друштвена и политичка питања

*Od 1. februara 1932. do 1. januara 1938. godine u Prijepolju su izlazili napredni listovi **"SANDŽAK", "RAŠKA"** i **"NOVI SANDŽAK".** Posle rata prvi list se pojavljuje 1. marta 1952. godine pod imenom **"GLAS POLIMLJA".** Od 1. maja 1953. godine list menja ime u **"POLIMLJE"** i tako izlazi do 27. januara 1979. godine. 1. maja iste godine ponovo je pokrenut list **"GLAS POLIMLJA"** koji od 29. decembra 1989. godine menja ime u **"POLIMLJE".** Ukazom Predsednika Republike od 16. maja 1977. godine **"Polimlje"** je odlikovano ordenom bratstva i jedinstva sa srebrnim vencem.* **YUISSN0351-8175**

ГОДИНА LVII БРОЈ 2286 | ЦЕНА 30 ДИНАРА | ПРИЈЕПОЉЕ, 8. фебруар 2008

ТАДИЋ ПОБЕДИО И У ПРИЈЕПОЉУ

КАКО СЕ ГЛАСАЛО ПО ИЗБОРНИМ ЈЕДИНИЦАМА ?

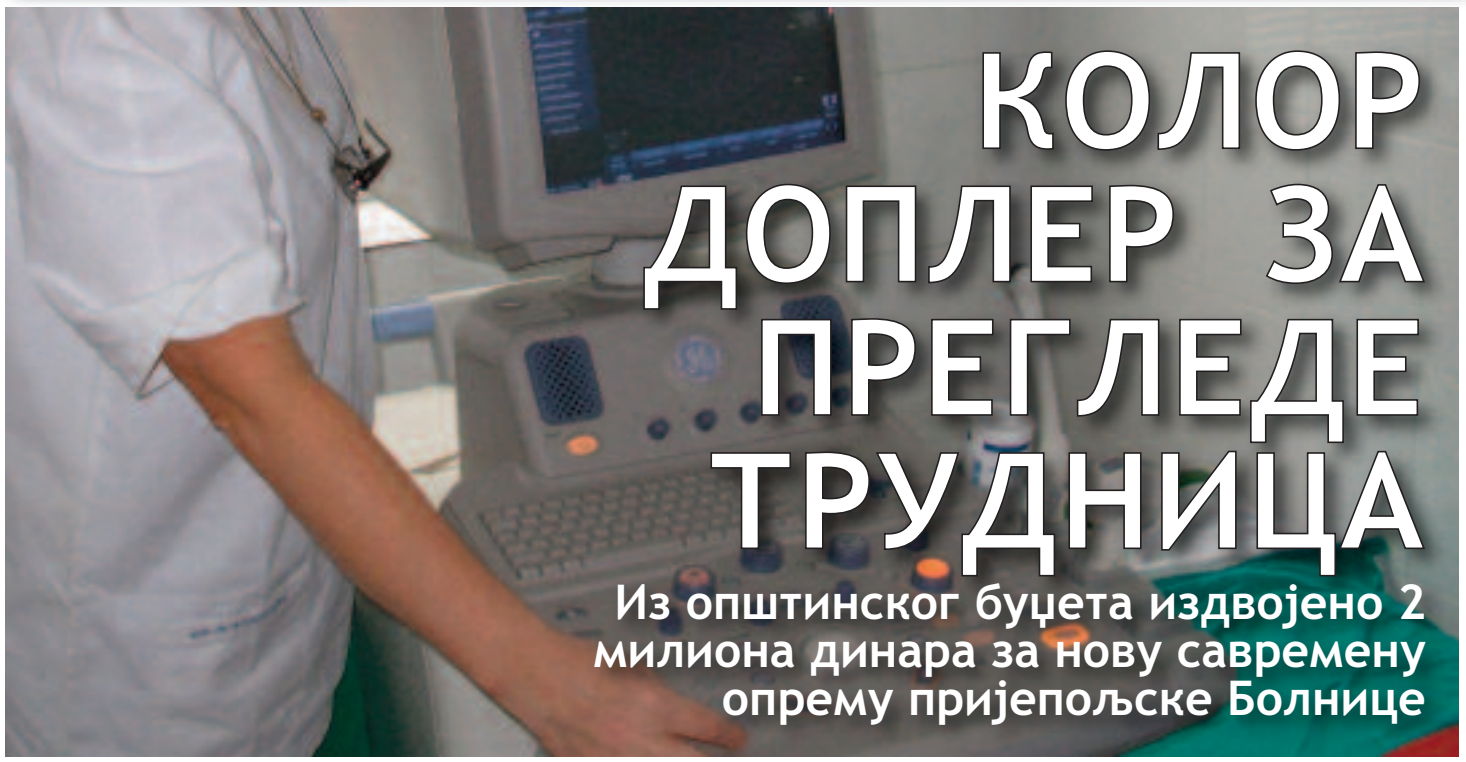

КОЛОР ДОПЛЕР ЗА ПРЕГЛЕДЕ ТРУДНИЦА

Из општинског буџета издвојено 2 милиона динара за нову савремену опрему пријепољске Болнице

У ИРИСУ ЈОШ ЈЕДАН СОЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ

ОСТАЈЕ САМО 30 РАДНИКА

Емина Јусовић менаџер фирме Emilio Stecher

У Великој Жупи реализује се прва инвестиција са страним улагањима на подручју општине

АКЦИЈА : СВАКИ ДИЛЕР ЈЕ МАСОВНИ "KILLER"

DETE VAM SE DROGIRA! ŠTA DALJE?

BORBA PROTIV NARKOMANIJE

ANKETA: ШТА СА НОВЦЕМ ОД БЕСПЛАТНИХ АКЦИЈА?

www.procreditbank.co.yu
Ekspozitura Prijepolje
Valterova bb
tel: 033 716 040
SVET POKREĆEMO ZAJEDNO

DNEVNIK LATINICOM (14.)
... I DUGO SEĆANJE

GK o.d. GRAFOKARTON Prijepolje
GRAFOKARTON Prijepolje 710-009, 710-409,

DUNAV OSIGURANJE
Poslovna jedinica Prijepolje
(033) 712-163, 712-193
PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ

ПОЛИМЉЕ

ТАДИЋ ПОБЕДИО И У ПРИЈЕПОЉУ

КОЛОР ДОПЛЕР ЗА ПРЕГЛЕДЕ ТРУДНИЦА

ОСТАЈЕ САМО 30 РАДНИКА

ДЕТЕ ВАМ СЕ ДРОГИРА! ШТА ДАЉЕ?

Vlasnik:
VOĆAR LUTKA
d.o.o. Prijepolje

Izdavač:
Informativno preduzeće
POLIMLJE A.D.

V.d. direktor i glavni i odgovorni urednik:
EMIR KURTOVIĆ

Redakcija:
IBRAHIM ALIČKOVIĆ,
IZET KRIJEŠTORAC,
MILEVA MALEŠIĆ,
SRETEN MARUŠIĆ,
MUHAREM M. MUTABDŽIJA (zamenik direktora i glavnog i odgovornog urednika),
MIRJANA TEŠEVIĆ,
INDIRA HADŽAGIĆ,
MEMNUNA CMILJANOVIĆ

Kompijuterska priprema:
agencija RAPTOR,
Prijepolje

Fotoreporter:
REMZIJA ZEKIĆ

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE SE NE VRAĆAJU

PRETPLATA:
GODIŠNJA PRETPLATA 2200 DINARA, ZA POLA GODINE 1100 DINARA.
ZA INOSTRANSTVO: 6000

Telefoni:
(033) 711 555, 712 555, 712 286
Faks:
(033) 712 286
Internet:
polimlje@gmail.com, www.polimlje.info

Žiro račun:
UPRAVA ZA TREZOR
840-843668-48

Štampa:
GRAFOKARTON Prijepolje
tel: 033-710-009

ДРУГИ КРУГ ПРЕДСЕДНИЧКИХ ИЗБОРА

ТАДИЋ ПОНОВО ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ

Према привременим подацима Републичке изборне комисије, у другом кругу председничких избора 3. фебруара у Србији је на гласање изашло 4.579.860 (68,11 одсто) бирача. На основу пребројаних 99,97 одсто гласова, председнички кандидат Демократске странке Борис Тадић освојио је 2.303.530 (50,31 одсто) гласова, а кандидат Српске радикалне странке Томислав Николић 2.196.670 или 47,71 одсто гласова.

Пре четири године (27. јун) такође у другом кругу председничких избора у трци су били Тадић и Николић. Тадић је тада изабран за председника Србије са преко милион и 660.000 гласова (53,53 одсто), док је кандидат Српске радикалне странке Томислав Николић добио подршку од милион и 400.000 (45,1 одсто) грађана који су изашли на биралишта.

У бирачки списак на недељним изборима било је уписано 6.723.762 грађанина са правом гласа. Након гласања био је 78.791 неважећи листић, а 842 листића нису убачена у глсачке кутије.

Како је најављено из Скупштине Србије нови председник заклетву ће положити у Дому Народне скупштине 15. фебруара на Дан државности Србије – Сретење. За разлику од претходног пута, Тадић ће сада заклетву положити као изабрани председник самосталне државе Србије, а не републике, чланице државне заједнице Србије и Црне Горе.

И.К.

ТАДИЋ ПОБЕДИО И У ПРИЈЕПОЉУ

На бирачка места гласало 23.410 (67,96 одсто) грађана. Борис Тадић добио 12.422 (53,06), а Томислав Николић 10.775 (46,03) гласова

Протекла недеља (3. фебруар) током дана у Србији била је у знаку избора, а после затварања бирачких места у исчекивању првих незваничних и прелиминарних резултата који су путем ТВ почели да се саопштавају негде од око 21 часа. У Пријепољу су званични подаци са бирачких одбора веома брзо пристигли до радног тела на нову општине, које их је након потребне обраде проследило Републичкој изборној комисији.

На 78 бирачких места у пријепољској општини у другом кругу председничких избора гласало је 23.410 (67,96 %) грађана са бирачким правом. Евидентирано је 213 (0,91%) неважећих гласачких листића.

За председничког кандидата Демократске странке Бориса Тадића, новог председника Србије, који је и до сада био на тој функцији, гласала су 12.422 бирача, односно 53,06 одсто од броја изашлих на изборе. Томиславу Николићу, кандидату Српске радикалне странке за председника Србије у другом кругу избора у општини Пријепоље поверење је указало 10.775 (46,03 %) бирача.

Тадић је у Пријепољу однео победу на 37, а Николић на 41 бирачком месту. Највише гласова, у срединама са већим бројем грађана са бирачким правом, Тадић је имао у Бродареву 2 (614), Бродареву 1 (558), Пријепољу 2 (561), Пријепољу 1 (526) и на бирачком месту у Залугу (522). На другој страни, Николић је највише гласова добио у Залугу (519) и на бирачким местима Коловрат 3 (500) и Пријепоље 10 (486).

Председнички кандидат СРС најмање гласова добио је у Матаругама (1), Гостуну и Кађеву (3), Миоској (4), Балићима (5), Хисарџику (5) и на Караули (7). За Тадића је у Милаковићима гласало само 5, а у Горњој Косатици 7 бирача.

И.Кријештораџ

Priboj

POBEDA NIKOLIĆA

Na izbore za predsednika Srbije u drugom krugu u Priboju je od upisanih 26.630 u birački spisak izašlo 17.068 gradjana ili 64,1 posto.

Njaviše glasova osvojio je kandidat SRS Tomislav Nikolić 9.034 ili 52,93 posto dok je kandidat DS Boris Tadić dobio 7.864 ili 46,07 posto.

U odnosu na prvi krug Nikolić je u Priboju dobio više 3.033 glasa a Tadić 2.867 glasova .

D.G.

Rezultati izbora po sandžačkim opštinama

SANDŽAK ODLUČIO

Pored odličnih rezultata u Beogradu i Novom Sadu, Tadić je odnio pobjedu zahvaljujući velikom odzivu pripadnika manjinskih naroda, prije svega Madjara i Bošnjaka. U šest sandžačkih opština Boris Tadić je uzeo skoro 100.000 glasova

U drugom krugu predsjedničkih izbora za novog-starog predsjednika Srbije izabran je Boris Tadić kandidat Demokratske stranke. U dramatičnim izborima Tadić je odnio pobjedu sa nešto više od 100.000 glasova.

Činjenica da Tadića u drugom krugu nisu podržali njegovi koalicioni partneri iz Vlade Srbije Vojislav Koštunica i Velimir Ilić, kao ni LDP ovoj pobjedi daje posebnu težinu. Iako su uoči drugog kruga predsjedničkih izbora mnogi nezavisni analitičari davali prognozu da će upravo podrška premijera Koštunice odlučiti pobjednika i da njegovo neizjašnjavanje ide na ruku kandidatu SRS Nikoliću, Tadić je uspio i bez te podrške nadomjestiti razliku iz prvog kruga i ostvariti pobjedu. Isti ti analitičari sada govore da je upravo Koštunica najveći gubitnik ovih izbora jer se pokazao kao marginalna politička figura. Pored odličnih rezultata u Beogradu i Novom Sadu, Tadić je odnio pobjedu zahvaljujući velikom odzivu pripadnika manjinskih naroda, prije svega Madjara i Bošnjaka.

U šest sandžačkih opština Boris Tadić je uzeo skoro 100.000 glasova, dok je kandidat Radikala Tomislav Nikolić uzeo oko 40.000.

U najvećem sandžačkom gradu Novom Pazaru Boris Tadić je osvojio 39.731 glas ili 81,23%, a Tomislav Nikolić 8.842 ili 18,07 % glasova. U Tutinu je napravljena jos drastičnija razlika, jer je Tadić osvojio 95,56% ili 17.581 glasova, dok je Nikolić dobio svega 736 glas, odnosno 4%.

U Sjenici je Tadić osvojio 12.556 (78,76%), a Nikolić 3.285 (20,6%).

I u Prijepolju je Tadić za razliku od prvog kruga odnio pobjedu, povećavši broj glasova u odnosu na prvi krug od preko 5.500.

Boris Tadić je osvojio 12.442 glasa ili 53,06%, a Tomislav Nikolić 10.775 ili 46.03%.

U preostale dvije sandžačke opštine Priboju i Novoj Varoši, pobjedio je Tomislav Nikolić. U Priboju je Nikolić dobio 9.034 ili 52,91% glasova, dok je Tadić dobio 7.864 ili 46,06%. A u Novoj Varoši je Nikolić ostvario najveću razliku sa osvojenih 6.017 (54,43%), a za Borisa Tadića je glasalo 4.932 (44,61%) gradjana Nove Varoši.

U čestitkama koje su usledile posle izbora Borisa Tadića za predsjednika države oglasile su se skoro sve bošnjačke stranke od Stranke demokratske akcije, Sandžačke demokratske partije, Demokratske partije Sandžaka, Stranke za Sandžak u kojima se ističe izmedju ostalog da su ovi izbori postigli jedinstvo bošnjačkog biračkog tjela.

A.M.

ПОЛОВИНА ИЗБОРНОГ ТЕЛА ЗА ПРОМЕНЕ

Србија је на протеклим председничким изборима испољила свој несумњив демократски потенцијал и два пута за две недеље са највишом оценом положила испит из демократије. Овако висок проценат излазности показује да су грађани свесни тежине тренутка у којем се земља налази, а масовним изласком на биралишта желели су да преузму одговорност за оно што ће се у ближој или даљој будућности догађати у Србији.

Наш кандидат Томислав Николић добио је скоро 2.200.000 гласова грађана. То су они грађани који недвосмислено упозоравају на тежак живот и захтевају промене, јер је више него очигледно да су ефекти седмогодишње владавине ДОС-а поражавајући и понижавајући за већину људи у Србији. Ту судбину деле и грађани општине Пријепоље које је приватизација довела у неподношљив социјално – економски положај и због тога је њих скоро 11.000 свој глас дало Томиславу Николићу.

Упркос чињеници да су грађани наредни петогодишњи мандат поверили режимском кандидату, Српска радикална странка је задовољна изборним резултатом како на нивоу Србије тако и у општини Пријепоље. Од увођења вишестраначког система ово је највећи успех нашег кандидата на председничким изборима. Тај резултат несумњиво би био још бољи да није било прљаве кампање изборног штаба режимског кандидата, обилато потпомогнуте од неких медија. Ипак, наш кандидат није подлегао таквој атмосфери, није узвраћао ниским и прљавим ударцима, и од првог дана кампање до проглашења изборног резултата понашао се као прави џентлмен што је цела Србија могла да види.

На огромном поверењу грађана које је добио Томислав Николић Српска радикална странка темељи своју даљу борбу за промене у Србији и само је питање времена када ће петооктобарски револуционари морати да пакују кофере и напусте фотеље из којих су те исте кофере напунили парама грађана Србије.

Предстоје локални избори на којима очекујемо потпун успех наше странке. Верујемо да већина грађана општине Пријепоље неће имати велику дилему коме да повери свој глас на мајским локалним изборима. Њима желимо да захвалимо на масовном изласку на протеклим председничким изборима, посебно онима који су свој глас дали Томиславу Николићу.

Српска радикална странка, ОО Пријепоље

DPS ČESTITALA TADIĆU

Novoformirana Demokratska partija Sandžaka izražava zadovoljstvo rezltatima u drugom krugu predsjednickih izbora i pozdravlja pobjedu kandidata Demokratske stranke Borisa Tadića.

Demokratska partija Sandžaka je bezrezervno podržala Borisa Tadića uoči drugog kruga predsjednickih izbora jer je to bila jedina alternativa politici devedesetih godina, politici siromaštva i izolacije.Boris Tadić je zaslužio podršku i glasove članova i simpatizera Demokratske partije Sandžaka prije svega jer nije pristao ni na kakve ucjene kojima je bio izložen posebno posle prvog kruga predsjedničkih izbora. Njegova odluka da ne prihvati nikakve uslove koji udaljavaju zemlju sa puta ka Evropskoj uniji je hrabar politički čin i kao takav je zaslužio punu podršku Demokratske partije Sandžaka.

Poseban razlog za zadovoljstvo rezultatima na predsjedničkim izborima Demokratska partija Sandžaka ima zbog činjenice da su njih odlučili pripadnici nacionalnih manjina i mladi ljudi, pokazujući time da ova zemlja ima potencijala za dalju demokratizaciju srbijanskog društva i njegov dalji evropski put, kaže se u saopštenju Demokratske partije Sandžaka.

DPS je uputio i čestitku novoizabranom predsjedniku Borisu Tadiću, gdje se izmedju ostalog kaže: " Za Bošnjake i sve pripadnike manjinskih naroda je od izuzetne važnosti nastavak daljeg evropskog puta zemlje. Zbog toga su upravo pripadnici bošnjačkog naroda u velikom broju izašli na birališta i dali Vam svoj glas vjerujući da taj glas daju evropskoj budućnosti zemlje, njenoj daljoj demokratizaciji i punoj ravnopravnosti svih njenih gradjana bez obzira na vjeru i naciju. Uz srdačne čestitke na Vašem izboru na mjesto predsjednika države izražavamo nadu da ćete odoljeti svim pritiscima sa kojima ste suočeni ovih dana. Na tom putu, putu bezkompromisne borbe za evropsku Srbiju Demokratska partija Sandžaka će Vam biti iskreni partner " , navodi se u čestitci koja je upućena predsjedniku Srbije Borisu Tadiću od strane DPS.

A.M.

DNEVNIK LATINICOM (14.)

... I DUGO SEĆANJE

Piše:
Muharem M. Mutabdžija

Petak, 01. februar
AUTOBUSI

Jutros taksisti voze kao sumanuti. Ulaze u «makaze», uglavnom jedni drugima, mada ni pešaci nisu baš poštedjeni. Razaznajem, u neko doba, da je to zato što štrajkuju zaposleni u «Polimljetransu». Pa nema autobuskog prevoza u lokalnom i prigradskom saobraćaju. A taksisti krenuli u – berbu!
Ovim štrajkom je «zatvoren krug» u dugogodišnjem iscrpljivanju vlasti koja se prema javnom prevozu odnosila, uglavnom, kao prema «zoni zabranjenog mešanja u sopstveni posao». Naime, jeste privatizovano nekadašnje društveno preduzeće «Polimljetrans», ali tim činom nije automatski privatizovan, tj. monopolisan, javni prevoz. U kome lokalna vlast nije da nema odredjenih ingerencija.
Dugogodišnja medjusobna sporenja o tome ko ima «pravo» a ko, pa da vidiš i nema «monopol», rezultirala su pucanjem konopca tamo gde je isti – najtanji! U tom iscrpljivanju nisu izdržali radnici. Prevedeno na sumorni jezik svakodnevnog opštenja, kašnjenje plata i njihova vrednost presudno su uticali na odluku o štrajku. Koja je, kažu, najavljena u propisanom roku. Ali niko ko je trebao nije je uzimao za ozbiljno. Tek kad su stali, odnosno kad su autobusi «garažirani», počelo se navratnanos baviti tim pitanjem. U situaciji kad su mesečne karte za zaposlene i djake već prodate i naplaćene mesec dana unapred!
...I tako je juče, negde oko podne, u grad stigao karavan autobusa iz Priboja. Da prevozi prijepoljske djake i radnike.

А КАД ТАМО ЈЕЗИЧАК

Агитовање је наметнуло референдумско изјашњавање. Лажне дилеме и аисторијска питања

И док су се социолози разметали анализама које су потврђивале тезу да је бирачко тело деморалисано и апатично – телесина је показала да није за такве анализе и да се, мимо теорија, успрaвља онда када осети да су је прозреле дефиниције. Бирачка телесина, трома, тешка, усањена од седења пред медијима, усправила се и чврстим кораком упутила се према биралиштима.

За то време, медији су се оперважили "плаћеним терминима" и политичким аналитичарима и статистичарима који су власницима бирачких делова једне бирачке телесине ствар са тим бирањем поједноставили. Имали су да бирају да ли хоће да се врате у неке године или желе да иду у неке нове године. Имали су и још једну дилему да реше: да ли би они да се изолују од осталог света или да иду у Европу.

И тада су пребројани листићи. Да видимо, шта имамо?

Имамо нешто мало јаче оних који су следили свој бистри ум. Дакле, јасно је по логици ствари да се вратити можеш мало теже у године које су прошле. Ти су, дакле, следили свој здрав разум. Наравно, ти се много нису ни обазирали на ту дилему о изолацији јер, како објавише преко медија, већина житеља ове земље никада није путовала изван исте, а висок је проценат оних који никада нису ни имали пасош. Дакле, други су следили свој пасош и тако је превагнуо језичак на бирачкој ваги референдумског изјашњавања за демократског председника или радикалског председника.

Они други, којих има мање само за језичак на ваги бирачке телесине, они су резоновали овако: том Европом нам машу већ годинама, маше и она нама и од махања не бива. Да видимо шта бива кад смо изолавани: па, можда нам се врате радна места, приватизоване фирме, можда сви тајкуни завршe у затвору, можда им се одузме незаконито стечена имовина, можда . А можда буду делили опет неке "маскирне комплете" који ће после добро доћи за рад у штали, башти, њиви, на шљиви...

Радикална демократија или демократски радикализам? Ни једно ни друго. Језичак на ваги је нешто на шта се овде рачуна у политичком животу. Све се врло брзо троши. Пароле, модели, пеформанси, поруке, маркетинг, конференције за штампу, портпароли, стратешки тимови, одбори, комисије. Оно што може да бидне данас не мора да значи сутра. Употребљавају се породилишта, жене, болесници, инвалиди, деца, рудари,сељаци, избеглице... Са њима се грле, љубе, рукују, пију, соле...На главе мећу шлемове, капе, каците...Базају по сокацима, њивама, градилиштима, колективним центрима, ромским насељима...

Али језичак на ваги овде је и својеврсна пат позиција. Дошли смо до кулминације. Они који хоће, прихватају и нуде седе у Влади са онима који неће, не прихватају, који одбијају. И они су језичак за сваку одлуку. Имамо и Народну скупштину састављену таман тако да се опет све врти око језичка. Можда би неки све то назвали уценама од којих врви сваки политички корак и сваки политички иступ пред јавношћу којој већина политичара прилази са претпоставком да "лако заборавља шта је било јуче, а не прекјуче". Замене теза, подметања, ординарне измишљотине, обмане, цинизам, канонаде нонсенса, отворено изругивање – све то прати политичко надгорњавање у атмосфери коју су већ одавно они теоретски надахнути назвали - пред политичко доба. Историчари су указали да овим просторима прети опасност да испадну чак и из историје!

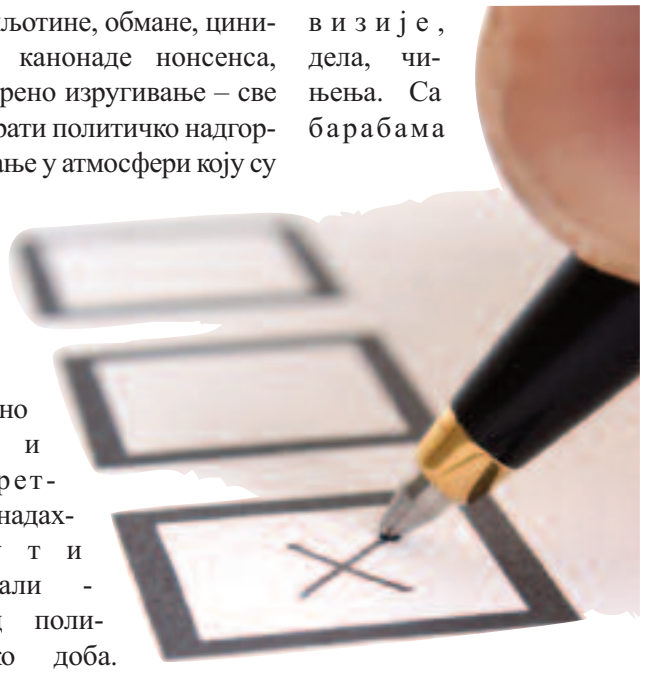

Тако овде и одлучно "да" и одлучно "не" може да бидне а не мора да значи. Овде и само овде може да се понаша недипломатски, бахато, да се мршти и кострешии, да се не води рачуна о елементарној етикецији политичког понашања. И да све то нема никакве последице. Да језичак ничега превагне над свим осталим. То остало се зове тако једноставно – реалност. И време садашње.

Већ одавно постоји тај, од јавности давно усвојени поглед на политику и политичаре на овим просторима, а он би се могао сажети у реченицу:"Смучило ми се од политике и ових наших политичара". Па, ипак, језичак одржавају управо они најопскурнији и најдрскији. У својој опскурности, дрскости и понижавању сопственог народа они иду најдаље. Они су се издигли изнад функција које обављају и које су "изнудили" не ретко најогољенијим уценама и циничним смешкањем.

Оно што је овде и сада реалност то је тај језичак. На ваги разума, на ваги пристојности, демократије, визије, дела, чињења. Са барабама нема компромиса. Они се не служе ни начинима ни методама пристојног света. У свакодневним сусретима можете их заобилазити и избегавати. Али када су такви на језичку власти – онда заобилажења нема. Нити избегавања. Они се морају назвати правим именом. Без пардона. И компромиса. Компромис нас већ осам година гура на ову и на ону страну. То слуђује, деморалише, паралише. То ствара атмосферу да "никоме не можеш веровати", да "може да бидне, не мора да значи", да "данас јесте, а сутра то исто није, и да кад кажеш одлучно "не" то може сутра да значи одлучно "да". Отуда је лустрација била неопходна. Она о којој се још само по каткад нешто каже. Морају се из политичког и јавног живота одстранити заувек опскурне особе које су својим деловањем штетиле бољитку и напретку. А шта је бољитак и напредак? И то су опскурни лицемери успели да ставе под дилему. Да доведу у питање.

Зато је неопходно завртнути језик језичку.

Индира Хаџагић

ШТРАЈК У ПОЛИМЉЕТРАНСУ

АУТОБУСИ У ГАРАЖИ, РАДНИЦИ НА УЛИЦИ ?

Због неисплаћених зарада, запослени у «Полимљетрансу» су средином прошле недеље ступили у штрајк. За кориснике ових услуга обезбеђен привремени превоз од стране предузећа «Јањушевић» из Прибоја.

Средином прошле недеље запослени у Полимљетрансу ступили су у штрајк. Према речима Гордана Ланговића председника синдиката запослених, разлози штрајка су неисплаћени лични дохотци за октобар новембар, децембар и јануар и остварен вишак радних сати за август и септембар.

Због неиспалећних зарада, запослени Полимљетранса штрајковали су и крајем новембра прошле године, захтевајући да им се поред зарада уплате и доприноси који због блокаде рачуна, нису уплаћивани од 2005. године.

Гордан Ланговић каже да су 11. јануара руководство предузећа упозорили и најавили штрајк за 18. децембара ако до тог датума не испоштују њихове захтеве, али како рече, њихова упозорења нису озбиљно схваћена. У међувремену, јавност је обавештена да је председник општине, за кориснике услуга јавног превоза у пријепољској општини, обезбедио превоз од стране предузећа «Јањушевић» из Прибоја.

Начелница општинске управе, Ханка Хајдаревић каже да је због хитности ситуације и обавезе општине да грађанима обезбеди јавни превоз, у ту сврху ангажован аутопревозник из Прибоја.

- Полимљетранс који обавља превоз на територији општине Пријепоље је у среду обуставио рад. Истог дана један број грађана је протествовао јер су купили месечне карте за јануар и фебруар. Обзиром на новонасталу ситуацију, наша дужност је била да грађанима обезбедимо јавни превоз, па је председник општине ангажовао аутопревозника из Прибоја који ће привремено превозити путнике. Због хитности посла у петак је, за потребе ђака и радника ангажовано пет аутобуса за најудаљеније релације и то у јутарњим, поподневним и вечерњим часовима. Аутопревозник се обавезао да ће признати месечне карте уплаћене за јануар и фебруар. Од уторка још један аутобус саобраћа на релацији Пријепоље-Јабука, тако да су сада покривене све ударне линије. Ово је привремено решење проблема и трајаће све док се не распише тендер и не изабере аутопревозник који ће обављати јавни превоз у општини Пријепоље, рекла нам је Ханка Хајдаревић.

Општинско веће је на седници одржаној једанаестог децембра прошле године донело одлуку да се спроведе поступак јавног конкурса и закључи уговор о поверавању послова превоза путника у пријепољској општини, а у складу са Законом о комуналној делатности. Надлежни органи ће у најкраће време предузети све одговарајуће мере и поступке око расписивања тендера и одабира најповољнијег аутопревозника кажу у Општинској управи.

Штрајкачи су се у среду, 6. фебруара, обратили и Нецаду Турковићу, председнику општине Пријепоље.

- Дошли смо да видимо каква је наша даља судбина. Општина је нашла нови превоз за грађане, нас нико ништа не пита. Општини је стало да превоз функционише, а шта ће се десити са нама, то никога не занима. Кажу нам да је дошло око педесетак грађана који су захтевали да се пронађе начин како би се обезбедио превоз. И нас је педесетак. И ми смо грађани и имамо своја права, али се наши проблеми игноришу и од стране власника и општине, каже Алија Курбеговић, један од штрајкача. Наш следећи корак је да Полицијску управу обавестимо да ћемо у току дана блокирати магистрални пут. То нам је једино решење јер само на тај начин ћемо за проблем заинтересовати и друге релевантне институције. Други излаз не видимо, рекао нам је Курбеговић.

Ј. Бегановић

ЖЕЛЕЗНИЦА

ПРЕВОЗ СКУПЉИ ЗА 20 ОДСТО

Железенички путнички превоз у Србији поскупео је за 20 одсто. Нови ценовник важи од 3. фебруара.

Након овог поскупљења повратна карта на релацији Пријепоље - Београд за брзи воз кошта 1.736 динара а за путнички воз 1.536 динара. Цена повратне карте до Ужица у брзом возу је 776 а у путничком 576 динара. Резервација седишта поскупела је са 90 на 110 динара.

Повластице за одређене категорије становништва важе и даље. Попуст за пензионере је 30 одсто а за студенте и младе до 26 година, уз одређене легитимације за превоз, 50 одсто. Претплатна карта за млађе од 26 година, за путовања у другом разреду свих возовима на територији Србије, поскупела је са 1.500 на 2. 000 динара. Од 1. фебруара укинута је повластица за чланове Феријалног савеза, који су плаћали 50 одсто од пуне цене карте у железничком саобраћају.

M.T.

Čestitka Sulejmana Ugljanina Borisu Tadiću

POKAZAN DEMOKRATSKI KAPACITET

Predsjednik Koalicije Lista za Sandžak dr Sulejman Ugljanin uputio je čestitku predsjedniku Demokratske Stranke Borisu tadiću povodom njegovog izbora za predsjednika Republike Srbije. U čestitki predsjednika Ugljanina se između ostalog kaže :

„ Uvaženi predsjedniče ,

Želim da Vam u ime koalicije Lista za Sandžak i svoje lično ime čestitam na izbornoj pobjedi i ponovnom izboru za predsjednika Republike Srbije.

Na ovim izborima, kao i mnogo puta ranije, Bošnjaci Sandžaka su pokazali svoj demokratski kapacitet.

Posebno nam je važno da ste dobili bezrezervnu podršku Bošnjaka Sandžaka.

Za Koliciju Lista za Sandžak i druge političke partije koje okupljaju Bošnjake Sandžaka je od izuzetne važnosti da je Vaš izbor postigao apsolutno bošnjačko jedinstvo.

Evidentno je da su Bošnjaci i ovaj put uzeli aktivno učešće i dali odlučujući doprinos u pozitivnim demokratskim procesima u Srbiji.

Bošnjaci su u Vama prepoznali ličnost koja je sposobna da sa aspekta predsjednika Republike razumije i afirmiše potrebe manjina.

Bošnjaci Sandžaka će biti most dugotrajne saradnje sa Bosnom i Hercegovinom i Republikom Turskom.

Očekujemo da će te opravdati zadobijeno povjerenje Bošnjaka na ovim izborima.“

Informativna služba SDA Sandžaka

Subota, 02. februar

MEDOVINA

Nisam se nikad bavio pčelarenjem, ali to ne znači da ne znam šta je – med! Pčelari su danas održali redovnu godišnju skupštinu Udruženja. I, kao što njihova tradicija nalaže, umesto suvoparne, sveprisutne i beskorisne priče u kojoj se potroši mnogo vremena, pčelari su i ovoga puta iskoristili okupljanje da nešto – nauče!

Uz razgovore o esnafskim pitanjima, prezentiran im je filmski zapis o novostima u pčelarstvu. Medijski drugačiji nastavak tradicije da se na takvim i sličnim skupovima eminetni predavači obrate pčelarima sa nizom praktičnih saveta.

Retkost je, naime, da ljudi pametno potroše vreme koga, istina je, u ovim dokonim godinama ima na pretek. Medjutim, pčelari ali i voćari ili povrtari, koriste priliku da uz esnafske skupove nešto i nauče. A za to uvek ima potrebe.

Kad smo kod toga, setimo se na šta nam liče neki drugi skupovi? Najčešće na političak prepucavanja, mada bi bilo teško zamisliti da se i o tome govori na sastancima lovaca, ribolovaca ili ratara?

Dogadja se, naravno. Vremena su takva da je pametnim i obrazovanim ljudima sve teže da uopšte dobiju priliku da nešto kažu. Neka druga merila su u modi. Debljina džepa postala je i mera moći. A moć koja nije iskazana rečima, kao da ni ne postoji. Zato se busaju u grudi oni koji imaju. Oni koji znaju a nemaju, uglavnom ćute. Ili se odaju porocima.

Iz potrebe?

Ma iz - protesta!

У ИРИСУ ЈОШ ЈЕДАН СОЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ

ОСТАЈЕ САМО 30 РАДНИКА

Од надлежног министарства стигло решење а ових дана очекују се паре За добровољно напуштање предузећа уз новчану ндокнаду изјаснио се 71 радник Интересовање потенцијалних купаца из Русије за капитал Ириса

Ако је судити на основу исхода реализације најновијег социјалног програма који се ових дана приводи крају, Индустрија конфекције Ирис највероватније дочекаће крај приватизације са минималним бројем радника, што свакако може бити изазов за потенцијалног купца већинског капитала Ириса у предстојећој приватизацији.

Наиме, након што је посебна комисија Владе дала зелено светло за још један социјални програма у оквиру којег се за добровољно напуштање предузећа уз новчану надокнаду изјаснио 71 радник, од Министарства за рад запошљавање и социјална питања стигло је решење за овај социјални програм а ових дана очекују се и паре.

Према информацијама које смо добили од Ненада Досковића директора Ириса има наговештаја да би средства за ове намене од стране Министарства за рад запошљавање и социјална питања могла бити уплаћена управо ових дана.

Након реализације овог новог социјалног програма

Ненад Досковић: Социјални програм за 71 радника

на списку запослених у Ирису остаће само 30 радника који би сачекали завршетак приватизације и новог купца већинског капитала овог предузећа.

У последњих годину дана у оквиру реализације претходног социјалног програма Индустрију коинфекције Ирис уз новчану надокнаду напустило је 466 радника.

Када је реч о приватизацији Индустрије конфекције Ирис и потенцијалном купцу треба рећи да су Ирис недавно посетили представници једне од највећих руских фирми за производњу тешке конфекције «Елегант» из Уљановска. Реч је о холдинг компанији трећем по величини произвођачу тешке конфекције у Русији. Представници ове компаније упознали су се са просторним и производним могућностима Ириса али и са дуговањима и свим другим проблемима са којим се суочавају пријепољски конфекционари.

Представници ове руске фирме очекује се да ће у наредних месец два посетити и Агенцију за приватизацију, пошто су како је засада наговештено један од потенцијалних заинтересованих купаца за куповину већинског капитала Ириса.

Поред спровођења социјалног програма за бивше и садашње раднике Ириса, важна је и реализација још два питања, односно потпуно окончавње послова везаних за уплату доприноса радницима Ириса за период од скоро десет година.

Наиме, почетком ове године како смо вас већ информисали држава је извршила уплату доприноса за период од шест и по година за 589 бивших и садашњих радника Ириса. Овај посао је окончан и радницима је преко Фонда за развој стаж укњижен закључно са 2003. годином.

Поред уплате доприноса за период од шест и по година некадашњи и садашњи радници Ириса заинтересовани су и за решавање питања уплате доприноса за период од 2003. године до сада. За 2004. годину очекује се да ће доприносе измирити држава док за преостале три године очекује се да ће то учинити будући купац тако да и решавање овог питања зависи од исхода приватизације у Ирису.

Како ће након реализације најновијег социјалног програма у Ирису остати мали број радника у циљу економичнијег трошења топлотне енергије, руководство Ириса планира да производне линије организује у мањим просторијама и на другачији начин.

Због великих дуговања, према држави, банкама и добављачима, наслеђених из претходног периода, има наговештаја да према Индустрији конфекције Ирис може бити сроведен и стечај, за шта је опет потребна сагласност Агенције за приватизацију.

Да ли ће пријепољски конфекционари нове власнике добити преко стечаја и продаје имовине или пак аукцијске продаје остаје да се види.

И.А.

Разговор с поводом: Емина Јусовић менаџер фирме Emilio Stecher

НАПРЕДУЈЕ ИЗГРАДЊА ФАБРИКЕ МЕРМЕРА

У Великој Жупи реализује се прва инвестиција са страним улагањима на подручју општине Стигле потребне машине

После више перипетија везаних за добијање дозвола, и након изградње великих потпорних зидова због близине пруге, пре извесног времена почела је изградња фабрике за обраду мермера у Великој Жупи. Нови објекат гради се поред магистрале у близини некадашњег задружног дома, а то ће уједно бити прва инвестиција са потпуно страним улагањима на подручју наше општине.

Време савезник-ради се и у фебруару: градилиште у Великој Жупи

Ову инвестицију финансирају страни инвеститори из Швајцарске међу којим је и пријепољац Меша Подбићанин који је такође један од сувласника сличне фирме у Швајцарској. Све то био је повод за разговор са Емином Јусовић генералним менаџером и организатором свих пројеката фирме Emilio Stecher доо у Пријепољу којој смо поставили неколико питања везаних за реализацију ове инвестиције.

Докле се стигло са потребном «папирологијом» и како теку радови.

-Након многобројних проблема које смо имали на самом почетку, коначно смо прибавили сву потребну документацију и добили сва одобрења да би се изградња фабрике наставила. Радове на објекту изводи фирма «Рад Лабуд» и овом приликом ми се захваљујемо на успешној и максимално коректној сарадњи коју смо остварили. До сада смо имали само позитивна искуства у међусобном пословању и изградња фабрике биће окончана у предвиђеном року.

Пословна зграда, магацински простор и сама фабрика простираће се на око 60 ари плаца, од чега ће производни простор износити 1800 квадратних метара, а предвиђена је и изградња канцеларијског, магацинског, изложбеног и стамбеног простора.

Шта се све планира радити у будућој фабрици и која је технологија ?

-У будућој фабрици у Великој Жупи вршиће се комплетна прерада и обрада камена свих врста, а пре свега мермера и гранита. Производна хала биће опремљена најсавременијим машинама за сечење камена као што су CNC и Waterjet машине које секу камен водом под притиском од 4.130 бари. Рад на тим машинама је сложен и захтева посебну обученост, због тога већ ових дана припремамо људе који ће отићи на обуку у нашу фирму у Швајцарској, после чега ће бити потпуно обучени да стручно манипулишу овим машинама и на тај нашин остваре најбољи квалитет при обради камена.

Пошто наша фирма Emilio Stecher AG у Швајцарској, која је и један од оснивача будуће фирме у Пријепољу, прерађује, увози и добавља камен из целог света, у нашој понуди такође ће се наћи најразноврсније врсте камена које ће моћи да задовоље све укусе наших будућих купаца. Као што ћемо имати велики избор камена, цене ће моћи у складу са тим да буду доступне готово свим домаћинствима, јер, мермерне кухиње и купатила су прави хит.

Колико ће коштати ова инвестиција и ко су финансијери?

-Планирана вредност укупне инвестиције и комплетан пројекат износи око 4,500.000 еура. Фирму Emilio Stecher доо у Пријепољу основала су три улагача: Господин Emilio Isidoro Stecher, фирма Emilio Stecher AG из Швајцарске и господин Меша Подбићанин, чија је и основна идеја била да се у овом крају направи овакав пројекат. Господин Подбићанин је са великим еланом и очекивањима одлучио да улаже у овај пројекат и нада се најбољим резултатима. Његов циљ није само привредни развој ове општине, већ и љубав коју гаји према граду у којем је рођен. Због тога је као сувласник овакве фирме у Швајцарској одлучио да исти овакав пројекат реализује и у Пријепољу.

Емина Јусовић

Начин рада и планови за запошљаавње нових радника у будућој фабрици?

-У прво време планирамо да запослимо око 20 радника. Када се производња развије у складу са потребама биће упослени нови радници. Због озбиљности пројекта планирано је да Армин Подбићанин један од директора фабрике у Швајцарској пресели се овде у Пријепоље и своје искуство стечено у фирми Emilio Stecher пренесе овде. Планиран је један сасвим другачији начин рада и односа према послу, са којим ће се људи овде по први пут сусрести. Позитивна искуства и пословне навике које су допринеле успешном пословању у Швајцарској биће презентоване и примењиване овде. Наше напоре за инвестирање и смањење незапослености очекујемо да ће вредновати и држава и изаћи нам у сусрет са својим програмима за подстицање и развој у индустријској производњи.

Верујете ли у успех?

-Надамо се успеху, јер наши водичи се само позитивне људске вредности које су уграђене у наше пословање, а такви темељи воде победи, јер, ми и јесмо тим који побеђује.

И.Аличковић

Nedelja, 03. februar

VAGA

Od ranog jutra mojom ulicom prolaze parovi. Bračni. Uz puno uvažavanje tradicije:
On - napred, malo poguren i zamišljen, sa cigaretom u slobodnoj ruci. Druga ruka je u džepu iznošene skijaške jakne «Toper». (Rane, reformske, devedesete, čini mi se.)
Ona - nekoliko koraka iza. Marama oko vrata. Za svaki slučaj. Kosa zabačena, ovlaš očešljana. Još se naziru svetli tragovi jutarnjeg umivanja. Pogled uprt u ledja zamišljenog domaćina.
Srbija na izborima.
Sve se u glavi smutilo. Domaćinu. Srce hoće «ovoga», djeca ne daju. Kažu ne glasaš za sebe, matori. Glasaš za našu budućnost. Ne «ovoga» već «onoga»... Sakrili babi ličlnu kartu! Nije htela da glasa za «njihovog»!?
Domaćin, zamišljen, kao da odlaže konačnu odluku. Nada se da će neki iznenadni susret, neki pogled, nagoveštaj bar...pomoći da prelomi. Izmedju «ovoga» i «onoga»!
Sve više punoletnih komšija žuri u oba pravca. «Biračko telo» krenulo da pokaže – delo! I zrelost, kažu oni iz Evrope. Unapred. Kao da su znali da je neki drugačiji glas – glas nezrelosti!?
Sluša naš domaćin komšije kako pričaju o ...»akcijama i evrima, Kosovu, omladini, korupciji, radnim mestima, lopovluku...».
Kako god da okreneš, misli naš domaćin, najbolje je da se – okreneš!
I...okrenu se!
...Istrgnu zbunjenoj ženi ličnu kartu iz ruku...
I ode kući.

За специфичне делатности

ФИСКАЛНА ГОДИНА ПО ЖЕЉИ

Измене Закона о порезу на добит омогућиће да фирме бирају свој фискални календар

Ако је судити према најновијим изменама Закона о порезу на добит предузећа од половине ове године све фирме имаће могућност да саме изаберу када ће почети њихова фискална година.

Наиме, изменама овог законског документа биће омогућено као и у многим развијеним земљама да се фискална и календарска година више не поклапају, односно да се разликује фискална и календарска година.

До сада према важећим документима за све фирме фискална и календарска година почињала је 1. јануара а завршавала се 31. децембра. Изменама закона сада се, како је предвидело Министарство финансија, отвара могућност да нека предузећа уколико имају специфичну делатност која има карактер сезонске и слично, могу уз дозволу надлежног министарства и Народне банке Србије да фискалну годину прилагоде својим потребама. За таква предузећа фискална година почињала би 1.марта уместо 1.јануара.

Према замисли законодавца сви правни субјекти који искористе ову могућност и пређу на обрачун од марта до марта мораће у том режиму да остану најмање пет година.

Привредници који су иницирали ове законске промене истичу да многе фирме имају доста проблема што им се календарска и фискална година завршавају у исто време.

Што се тиче висине стопе пореза на добит, Министарство финансија заузело је став да она треба да остане иста и износи 10 процената.

Иако је стопа пореза на добит у суседној Црној Гори смањена на девет одсто, у Министарству финансија сматрају да Србија има једну од најнижих стопа на добит у Европи и када је реч о о привлачењу страних инвестиција Црна Гора Србији није конкуренција, јер, Србија и Црна Гора имају потпуно различите структуре привреда.

И.А.

СОЛИДАРНА СТАМБЕНА ИЗГРАДЊА

ВИШЕМЕСЕЧНО ЧЕКАЊЕ НА РАСПОДЕЛУ

Банке нису исказале интересовање за посао сервисирања услуга стамбеног зајма, па се решење нашло у директном преносу средстава на текуће рачуне грађана. Око десет милиона солидарног стамбеног динара распоређено на деведесет учесника конкурса.

Ових дана Општински фонд за солидарну стамбену изградњу уручио је новчана средства зајма деведесеторици учесника на прошлогодишњем конкурсу о додели зајма за изградњу породичних стамбених зграда, куповину станова, доградњу, адаптацију и санацију објеката становања на подручју пријепољске општине.

Десетак милиона динара намењених солидарној стамбеној изградњи, након спроведене законске процедуре, стајало је на посебном рачуну још од краја јуна прошле године због тога што ни једна банка није исказала интересовање за сервисирање ове врсте услуга грађанима којима је био додељен стамбени зајам. Решење је нађено у томе што су паре диретно уплаћене на текуће рачуна корисника зајма.

За изградњу породичних стамбених кућа и куповину станова педесет седам учесника стамбеног зајма добили су укупно 6 милиона и 700 хиљада динара, док је за побољшање услова становања додељено око 3 милиона динара који су распоређени, у зависности од стамбених прилика, на 34 корисника солидарног стамбеног динара.

И.К.

ЗБОГ ШТЕТА У СТОЧАРСТВУ

ПОМОЋ ИЗ ОПШТИНСКОГ БУЏЕТА

Ових дана тридесет пет сеоских домаћинстава са подручја пријепољске општине добиће новчану помоћ у укупном износу од око 700.000 динара из сталне буџетске резерве због штета у сточном фонду од напада дивљих звери, природног угинућа и заразних болести животиња.

Ове штете сточарима, чија је укупна тржишна вредност процењена на око 2 милиона и 900 хиљада динара, причињене су у првом полугодишту прошле године.

У складу са правилником о додели средстава помоћи за штете у сточном фонду, накнада за угинућа од заразних болести и напада дивљих звери износи 30, а за природно угинуће 10 одсто од тренутне тржишне вредности и креће се од од 4 до 50 хиљада динара.

И.К.

БМ	Назив бир. места	уписаних бирача	изашло на изборе	Томислав Николић	Борис Тадић
1	Аљиновићи	180	120	**92**	**27**
2	Милошев До	100	61	**44**	**17**
3	Караула	107	58	**7**	**50**
4	Правошево	143	101	**73**	**28**
5	Кађево	112	72	**3**	**69**
6	Хисарџик	319	221	**5**	**214**
7	Г. Косатица	167	121	**113**	**7**
8	Д.Косатица	190	165	**136**	**28**
9	Д. Дренова	173	103	**67**	**36**
10	Расно	272	222	**183**	**39**
11	Ташево	149	125	**14**	**110**
12	Седобро	464	332	**213**	**114**
13	Сопотница	103	77	**45**	**32**
14	Лучице	128	115	**97**	**18**
15	Дивци и Бранчићи	270	193	**100**	**93**
16	Д. Страњани	149	69	**27**	**41**
17	Г.Страњани	108	79	**68**	**10**
18	Гробнице	185	121	**97**	**19**
19	Милаковићи	107	44	**39**	**5**
20	Џурово	156	101	**87**	**14**
21	Кучин	134	101	**89**	**12**
22	Ц.Тоци	101	74	**57**	**15**
23	Ђурашићи	143	103	**83**	**19**
24	З. Тоци	112	76	**58**	**18**
25	Г. Бабине	221	146	**112**	**34**
26	Врбово	101	65	**51**	**14**
27	Д. Бабине	199	119	**92**	**27**
28	Барице и Рогушје	133	119	**95**	**23**
29	Јабука	462	355	**299**	**51**
30	Звијезд	192	143	**128**	**14**
31	Осоје	285	209	**128**	**78**
32	Карошевина	137	111	**97**	**12**
33	Сељани и Чаушевићи	220	155	**80**	**75**
34	Сељашница и Оровац	911	682	**401**	**275**
35	Камена Гора	235	176	**144**	**31**
36	Скокуће	128	53	**35**	**17**
37	Хрта и Брајковац	216	121	**47**	**74**
38	Орашац	254	116	**18**	**98**
39	Матаруге	139	65	**1**	**64**
40	Гојаковићи	175	86	**14**	**72**
41	Ивезићи	158	101	**71**	**29**
42	Балићи	287	138	**5**	**132**
43	Слатина	140	99	**74**	**24**
44	Оштра Стијена	107	52	**10**	**42**
45	Брвине и Комадине	249	95	**9**	**84**
46	Гостун	160	73	**3**	**70**
47	Заступ и Бориковац	104	53	**30**	**23**
48	Поток	300	152	**26**	**125**
49	Буковик	105	71	**9**	**62**
50	Завиноград̂е	442	249	**40**	**208**
51	Бродарево 1	1189	701	**140**	**558**
52	Бродарево 2	1294	666	**50**	**614**
53	Грачаница	178	98	**14**	**83**
54	Старо,Поље,Прањци	1092	650	**156**	**484**
55	Миоска	190	136	**4**	**132**
56	Поље и Ковачевац	992	616	**235**	**374**
57	Виницка	430	308	**163**	**136**
58	Миљевићи и Житин	143	91	**45**	**46**
59	Ивање	1065	781	**340**	**435**
60	Дучево и Кошевине	722	530	**312**	**217**
61	Коловрат 1	1071	743	**346**	**394**
62	Коловрат 2	1117	842	**345**	**490**
63	Коловрат 3	1077	768	**500**	**254**
64	Коловрат 4	702	511	**315**	**192**
65	Коловрат 5	671	525	**399**	**125**
66	Коловрат 6	869	631	**173**	**450**
67	Приједпоље 1	991	669	**137**	**526**
68	Приједпоље 2	1366	1022	**449**	**561**
69	Приједпоље 3	1156	823	**290**	**524**
70	Приједпоље 4	960	681	**224**	**452**
71	Приједпоље 5 Вакуф	502	340	**127**	**208**
72	Приједпоље 5 ХП	603	479	**392**	**82**
73	Приједпоље 6	748	525	**183**	**335**
74	Приједпоље 7	946	647	**280**	**352**
75	Приједпоље 8	847	594	**261**	**326**
76	Приједпоље 9	686	434	**74**	**356**
77	Приједпоље 10	1260	894	**486**	**401**
78	Приједпоље 11	1447	1047	**519**	**522**
	УКУПНО	34.446	23.410	**10.775**	**12.422**

Ponedeljak, 04. februar

ZNAK

Svakako da je pobeda Borisa Tadića dobra stvar za Srbiju. Mada lično ne vidim neki posebno loš znak i da je bilo drugačije jer je za «drugačije» glas dalo preko 2 100 000 punoletnih gradjana ove države. Majstori verbalizma zvani – analitičari – već su o tome rekli svoje. Ako to nekom nešto znači.

Ali o jednom gestu radikalskog predsedničkog kandidata Tomislava Nikolića, sve najbolje. Ono što je on, samo jedan sat po zatvaranju biračkih mesta, izgovorio u mikrofone i olovke većine živih medijskih poslenika u zemlji, ravno je – pobedi! Ne izbornoj nego nekoj drugoj, možda većoj i od one prve.

U usijanoj atmosferi koju su takvom posebno činili zamenici, sekretari, savetnici ili pomoćnici kandidata, kad se letvica izbornog rezultata podigla na preko dva miliona glasova po kandidatu, razlika od dva procenta je – jedva razlika. U redu, dovoljna za pobedu i dovoljna za poraz, ali samo ako su u pitanju fer i korektni takmičari.

A to su bila obojica kandidata. I dok se od pobednika to i očekivalo, poraženi, u ovom slučaju kandidat SRS, mogao je svašta da uradi u tom prvom obraćanju javnosti. Uradio je ono najbolje za Srbiju. Ali i za sebe i svoju stranku. Mirno i dostojanstveno, mudro i manirom zrelog čoveka okrenutog narodu a ne sebi, ili ne samo sebi, čestitao je pobedniku. Koji je, preko svojih zamenika, sekretara, savetnika ili ministara već emitovao zabrinutost kako li će druga strana primiti tako tesnu pobedu.

Primila ju je sasvim široko. Evropski, ma koliko to paralo uši time što se zna sa kakvog političkog «patosa» dolazi.

Ima nade.

ПОРОДИЛИШТЕ

КОЛОР ДОПЛЕР ЗА ПРЕГЛЕДЕ ТРУДНИЦА

Из општинског буџета издвојено 2 милиона динара за нову савремену опрему пријепољске Болнице

Од буџетских средстава намењених здравству за прошлу годину, набављен је дијагностички апарат, колор доплер, изузетних перформаси. Колор доплер је инсталиран на Породиљско одељење и биће коришћен искључиво за прегледе трудница и вођење трудноће од првог дана до порођаја.

Апарат је веома квалитетан а његова предност у односу на друге сличне дијагностичке апарате је, према речима др Зорана Несторовића, директора Болнице у Пријепољу, што се посредством овог апарата може посматрати и проток крви кроз крвне судове.

Ово је други колор доплер који поседује пријепољска Болница. Један, који је добијен као донација из Швајцарске, раније је био такође на породилишту, али је сада његово место заменио нови апарат док је стари своју примену нашао на Гинеколошком одељењу. Вредност колор доплера износила је нешто више од 2 милиона динара.

М.Ц.

БЕБАМА НА “ДАР”

НЕИСПРАВНЕ АД КАПИ!?

Министарство здравља Србије саопштило да наведене АД капи испуњавају услове у погледу здравствене исправности. Родитељски портал “Бебац” остаје при тврдњи да поседује документ ВМА из Београда који потврђује штетност АД капи. Добављачи пријепољским апотекарима рекли да не поседују пратећу документацију за А+Д3 капи ваљевског произвођача.

АД капи за бебе, произвођача “Ива Фарм” из Ваљева у својим рафовима, почев од Градске поседују скоро и све приватне апотеке у Пријепољу а како су нам фармацеути рекли, одлично се продају. Међутим, Родитељски портал “Бебац” из Новог Сада, дошао је до информације да ове капи не испуњавају услове у погледу здравствене исправности што изазвало је огорчење међу родитељима. Од Министарства здравља и надлежних институција захтевало се да се наведени производ хитно испита и да се јавност обавести о томе да ли је у питању само једна штетна серија производа или целокупна производња поменутог произвођача.

У саопштењу за јавност којим се огласило Удружење родитеља из Новог Сада, каже се између осталог, да се дошло до докумената који представљају анализу лабораторијских испитивања А + Д3 капи произвођача “Ива Фарм” из Ваљева, која је начињена у Сектору за превентивну медицину Војно медицинске академије у Београду. Према тим анализама јасно се види, каже се у саопштењу за јавност, да капи не испуњавају услове у погледу здравствене исправности, али и да производ не поседује исправну декларацију и да није одговарајућег састава.

Наведене АД капи нису водени раствор А и Д3, како се наводи, већ је раствор наведених витамина у смеши глицерола и воде, што је недопустиво јер се бебама препоручују искључиво водени растворе, објашњава се у саопштењу.

Посредством интернета “Полимље” сазнаје да је у компанији “Ива Фарм” из Ваљева речено да имају све потребне атесте као и да не желе да полемишу у јавности јер ће се проблеми решити пред судом. Поједини пријепољски апотекари реаговали су тако што су од добављача додатно тражили атесте, серификате и потребну документацију за АД капи “Ива Фарма” из Ваљева и да им је речено да добављачи такве документе не поседују. Ове капи се, ипак, добро продају и педијатри радо препоручују баш водени раствор АД капи за новорођенчад. Цена АД капи произвођача “Ива Фарм” из Ваљева износи 118 динара.

Према последњим информацијама Министарство здравља Србије је саопштило да наведене АД капи испуњавају услове у погледу здравствене исправности.

Санитарна инспекција Министарства извршила је ванредни надзор седишта и објекта за производњу и утврдила да су АД капи затечене у промету и магацину здравствено исправне. Редакција родитељског портала “Бебац” остаје при својој тврдњи да поседује документ ВМА из Београда који потврђује штетност АД капи. *М.Ц.*

СИНДИКАТ

„ЂЕРАНЦИЈА“ ТЕК ПРЕДСТОЈИ

Требаће времена да радници поврате поверење а послодавци прихвате синдикат као незаобилазног партнера. Што буде краће, биће боље. За обе стране

Општинско веће Савеза самосталних синдиката Србије у Пријепољу више не “станује” на старој адреси. После скоро пола века, некада једна од важних карика политичког и друштвеног живота у времену једнопартијског (комунистичког) система, морала је силом прилика да напусти просторије у којима је радила преко четрдесет година, од када је направљена зграда у Валтеровој улици и у којој су, поред Општинског комитета Савеза комуниста, биле смештене друштвено политичке организације: синдикат, ССРН а једно краће време и Општинска конференција Савеза социјалистичке омладине. Осим синдиката- организације којих се ретко ко још сећа.

Са вишепартијским системом множили су се и синдикати па је Савез самосталних синдиката губио примат, привилегије и чланство, а тиме и финансије, односно извор прихода за рад. Нови власник зграде, Социјалистичка партија Србије, који је себе прогласио наследником Савеза комуниста и његове имовине (јер држава није системски решила ово питање) разрезао синдикату кирију коју овај није могао да плаћа. Дугогодишње спорење завршено је судским решењем у корист СПС и ОВ Савеза самосталних синдиката морало је – напоље. У просторији “три са три” на новој адреси: Валтерова 146, постојање ове организације још потврђују једна стално запослена радница, Верица Свитлица, која већ десету година не прима плату, а то значи нема ни доприноса за здравствено и пензијско осигурање, и председник Милисав Деспотовић који волонтерски од 2005. обавља ову дужност, такође без динара надокнаде.

Не само кирија, рачуни за струју и други неоходни трошкови већ и судски и адвокатски у спору који је изгубљен оптерећују буџет синдиката чији је рачун од 2000. године непрекидно у блокади. Некада неприкосновена асоцијација готово свих запослених у општини, броји сада око 1.500 чланова из 27 предузећа и установа. Али, после низа година у којима је урушаван значај и улога синдиката, изгубљеног поверења, организационих промена али и непоштовања Статута организације чланарину уплаћују тек из осам – девет фирми и установа. А то мало што стигне утопи се у дугове којима никада краја.

Чему прича о једном када постоји више организација синдиката а ствар је личног опредељења да ли ће неко бити члан синдиката и којег? Вероватно и друге асоцијације запослених на локалном нивоу имају овакве или сличне проблеме, можда и веће, без простора за рад и стално запослених. Оно што се дешава са ОВ ССС у Пријепољу је мање – више слика и прилика синдиката у Србији. Битно питање је где је у овом времену транзиције уопште место и улога синдиката, шта може и шта не може, како да поврати поверење а тиме и чланство? Не због синдиката већ због радника.

Примера снаге и утицаја синдиката последњих година има, посебно када се удруже. Али, то су увек (или готово увек) струковни синдикати који имају значајну „критичну масу“ на нивоу земље: у просвети, здравству, железници, правосуђу... Дакле, у службама које имају монопол и које су на државном буџету. А шта да раде запослени у приватним предузећима, како да се они изборе за своја права и статус? Једино решење је у синдикалном организовању без обзира и упркос томе што послодавци у многим случајевима имају крајње негативан став према томе. Међу 27 фирми у Пријепољу у којима постоје синдикалне организације Савеза самосталних синдиката је само једна приватна.

Има и примера отпуштања синдикалних активиста. Један такав случај у Пријепољу завршио се, срећом по активисту, судском пресудом у његову корист уз помоћ адвоката којег је ангажовао баш Савез самосталних синдиката. И сада и у времену које долази запосленима треба и требаће јаки синдикати, моћни да се “носе” са послодавцима и државом у капиталистичком систему односа и вредности на које ово друштво немушто (поново после више од 60 година) ступа, са свим бољкама и слабостима које прате ову фазу.

Традиција синдикалног организовања у Србији јесте дуга, још од 1903. године. Али, много тога је погубљено у протеклих педесетак година. Дубоко укорењен у политику, у сенци и у служби ЦК, синдикат се “губио” као што се топило и радничко самоуправљање и на крају свео на “социјалну установу” за набавку брашна, детерџента…Требаће времена да радници поврате поверење а послодавци прихвате синдикат као незаобилазног партнера у заштити и поштовању права запослених. Што буде краће, биће боље. За обе стране.

Уосталом, већ два века он то успешно чини у најразвијенијим капиталистичким земљама јер је и настао управо у земљама које су прве пошле путем индустријског развоја. Историчари радничког покрета за почетак модерног синдикалног покрета наводе трећу деценију 19. века када су у Енглеској основане самосталне економске организације најамних радника са свим битним обележјима синдиката. У развијеним капиталистичким земљама настале су и до данас трају и најмоћније синдикалне организације које послодавци и власт респектују и уважавају. Њихов утицај у друштвеном животу је и те како видљив и мерљив.

М. Тешевић

НОВА ПОДРШКА ПРОЈЕКТУ “ЗА БЕЗБРИЖНИЈУ БУДУЋНОСТ”

ПОВЕЋАН БРОЈ КОРИСНИКА

Средствима које је одобрило Министарство економије и регионалног развоја услуге помоћи у кући намењене нашим старим сугрђанима добиле нов квалитет а број корисника повећан

Пројектом Центра за социјални рад “За безбрижнију будућност”, намењен пружању помоћи у кући старим особама, захваљујући новој подршци проширен је круг корисника. Министарство економије и регионалног развоја подржало је прошле јесени пројекат са 3.226.805 динара чиме су ове услуге намењене нашим старим сугрђанима којима је она неопходна добиле нови квалитет а број корисника је са 126 повећан на 200 на подручју целе општине. За повећан број корисника ангажовано је још 14 геронто домаћица, тако да их је сада укупно 20 и ангажована су и два медицинска техничара.

У Центру за социјални рад чине напоре на обезбеђењу додатних прихода како би пројекат “За безбрижнију будућност” био трајно одржив. Очекује се у овој години и веће учешће локалне самоуправе која је прошле године пројекат подржала са 500 хиљада динара, а са мањим износима и један број месних заједница. Такође, од јула 2008. године биће увеђена и партиципација корисника ових услуга и њихових сродника у складу са материјалним могућностима. Остаје ипак бојазан да би одрживост пројекта била под знаком питања без донаторских или средстава за јавне радове.

Реализација овог пројекта почела је јуна прошле године, захваљујући средствима Програма за развој Уједињених нација, у износу од 3.739.908 динара, реализованим преко Министарства за рад и социјалну политику Србије. Партнери Центра за социјални рад у спровођењу програма су Општинска организација Црвеног крста, Дом здравља и Техничка школа. У сарадњи са Црвеним крстом организује се одржавање хигијене, припремање топлих оброка а кроз праксу ученика Техничке школе пружање техничких услуга у стану. За најсиромашније кориснике ових услуга обезбеђује се део прехрамбених намирница и хигијенских средстава. Највреднији део ове помоћи, по оцени носиоца пројекта, је пружање дела здравствених услуга, као што су прегледи лекара опште праксе, физијатра и физиотерапеута и психосоцијалне подршке, ангажовањем лекара Дома здравља и стручних радника Центра.

- За одрживост пројекта посебан интерес су поред старих, који су веома задовољни садашњим квалитетом услуга, и Центра за социјални рад исказали локална самоуправа и месне заједнице, али и ресорна министарства Владе Републике Србије. Они оваквим својим ставом директно утичу да се реализују реформски циљеви социјалне заштите, по којима стари остају у својој природној средини, уз своје сроднике, комшије и пријатеље, каже Халил Шантић, координатор на пројекту.

- Пружањем ових услуга имају већи квалитет живота, а и већи квалитет од оног да су у установама социјалне заштите, где су трошкови боравка већи, посебно ако се има у виду чињеница да је најближа социјална установа за старе од Пријепоља удаљена 250 километара, наводи Шантић указујући да се скромним средствима донатора може помоћи овим људима којима је помоћ неопходна у сваком погледу и изражава очекивање да зато даља подршка неће изостати и да пројекат “ За безбрижнију будућност” неће бити ограниченог трајања. *М.Т.*

Utorak, 05. februar

POBEDNICI

Prodjoše izbori. Sad nam više ne preti opasnost od onoga koji nije izabran već samo od onoga koji jeste!
Mislim, baš me čudi da je Boris Tadić dobio toliko malo glasova! Ovde u Prijepolju. Jer, samo od onih sa članskom oznakom poražene strane koji su, «ničim izazvani», prvog jutra po prebrojanim rezultatima glasno «priznali» sagovorniku koji odavno nije krio ko mu je kandidat po meri, Tadić je mogao da obezbedi pet puta veću prednost, nego što pokazuju rezultati.
(Setih se «mubarek kutije»: Ti zaokružiš jednog, ono ispa'ne – drugi).
To je manir dežurnih čekača u haustorima koji u mraku, na svaki način, pokušavaju da prepoznaju pobednički hod. I da mu se, u dva polukoraka, priključe. I nastave pobedničku štenju. Hodaju vešto, kao da su od malih nogu hodali baš tim korakom. Neki to zovu «presvlačenjem na brzaka», neki svrstavaju tu felu u «političke kameleone», a neki, jednostavno, to nazivaju (pravim imenom) – licemerima.
Ne čine oni, tim gestom, neku veliku štetu. Sebi svakako ne, jer su je odavno počinili. Još onda kad su prvi osetili sram zbog sopstvenog promašaja. Ne čine štetu ni svetu koji zna da ih prepozna.
Šteta je, medjutim, što se ubacivanje u pobednički ešelon često uzme olako. Pa se na takvim ljudima gradi strategija. I oni, ni sami ne znajući baš zbog čega, postaju deo aparata. Mašinerije koja se naziva – vlast!
Do prve prilike. Kad će, najpre glumiti nezainteresovanost (ko je r e k a o : neobaveštenost?). A onda, iz nekog mračnog ćumeza osluškivati pobedničku pesmu. Naučiti, navrat-nanos makar refren, i u dva polukoraka uhvatiti pobednički ritam!

ОДРЖАН ДРУГИ САСТАНАК РАДНЕ ГРУПЕ ЗА ТУРИЗАМ “ПАРТНЕРСТВО ЗА ПРИЈЕПОЉЕ”

СЕОСКИ ТУРИЗАМ РАЗВОЈНА ШАНСА

Туризам један од најзначајнијих сегмената у Стратегији одрживог развоја, нагласио председник општине Пријепоље др Нецад Турковић

За разлику од првог састанка који је одржан у децембру прошле године на којем се мање – више уопштено говорило о туристичким потенцијалима општине Пријепоље, овога пута представљено је 13 пројеката који би требало да се реализују током ове године средствима страних донатора али и средствима општинског буџета из којег ће се финансирати пре свега пројектна документација.

Презентацији пројеката присуствовао је и председник општине др Нецад Турковић који је подсетио на основне принципе Стратегије одрживог развоја општине Пријепоље у којој је, како је нагласио, туризам један од најзначајнијих сегмената и наша велика шанса.

Директор канцеларије СКОПС Ахмет Халилагић рекао је да су из програма СКОПС током прошле године подржане бројне активности везане за развој

туризма у Пријепољу. Ради се пре свега о обуци туристичких радника, изради сајта Туристичке организације и студијским путовањима власника смештајних капацитета у сеоским срединама. И у овој години, нагласио је Халилагић, програм СКОПС ће подржати активности туристичких посленика Пријепоља, у првом реду побољшање смештајних капацитета у сеоским домаћинствима, едукацију власника смештајних капацитета, изградњу зелених стаза, обуку и лиценцирање рафтера, израду сувенира…

Представљено је 13 пројеката који би требало да се реализују током ове године чија укупна процењена вредност износи око 12 милиона динара. Пројекти се углавном односе на побољшање услова смештаја у сеоским домаћинствима, заштиту природних ресурса у појединим подручјима, стварању услова за спорт и рекреацију, пре свега у сфери екстремних спортова, уређење етно ресторана и постављање туристичке сигнализације.

Да ли ће сви пројекти добити зелено светло зависи пре свега од процене оних који издвајају средства.

С. Марушић

ПЛАСТИЧНА ПЛАСТИКА

ТРАГОВИ НАШЕГ ПОТРОШАЧКОГ БЛАГОСТАЊА

Ма, није то.

Пластика се указује у свој својој неуништивој раскоши онда када се реке и потоци врате у своја корита. Док вода “нешто носи” у помами и бесу, траје онај исконски страх од каквог природног кијамета и поплаве. Тада се сићушно људско пред природом још више смањи, па се куне да ће “поштовати” природу и да ће је “штовати” и клањати јој се док му поколење траје. А кад се све стиша, и врати у свакодневне габарите, тада нас затрпава ђубре. Пластика постаје видљиви траг наших дивљих депонија, где свако своје смеће “фрљакне” где му је најближе, где му је најзгодније, где му је најлакше, а то је обично негде крај пута, па низ какву падину која води ка реци или потоку. Где год погледате, ничу депоније. Пластична амбалажа доминира јер је разграђивање пластике – футуристична прича.

Пластика се гомила на обалама река и потока, виси са дрвећа и шибља и не мо-

жете се отети утиску да ће све постати наша одбачена пластична амбалажа. Наравно, није то катастрофична прича. То је прича о нашим навикама које свакодневицу претварају у гомилу смећа. Сад, знам, има ентузијаста који ће организовати какву акцију да се из грађанске пристојности прионе на повремено чишћење обала. То је згодно, но некако све више делује као “сизифов посао”. Бацачи смећа и “фрљокаши ђубрета” се множе. Простом деобом.

Има ли начина да се заустави, спречи, казни, укаже, едукује, просвети, просветли, атакује, апелује? Ма, никако ми није нормално да се нормалном, просечном инсану мора казивати да не ваља бацати ђубре свуда око себе. Да увек неко станује – низводно. Значи ли то да је нормалних и просечних инсана мање него што статистика говори? Но, ја ценим да свако има право да одабере поглед који му се чини згодним да се згодно осећа. То ће рећи, некоме је зеленила преко главе. Кад види то “зеленило” има сасвим другачије асоцијације од “љубитеља зеленила”. Таквима је амбијент у коме се гомила пластика доказ да се полако али сигурно достиже потрошачко благостање. Има се, баца се, једе се, чисти се, пије се, носи се. Природна природа некоме је лепота, а некоме страхота. Пластична пластика некоме је ђубре, а некоме – задригла равнодушност.

И.Х.

ГОДИШЊА СКУПШТИНА УДРУЖЕЊА ПЧЕЛАРА

“СЛАГАЛИЦА” ОД ПРОБЛЕМА И УСПЕХА

Прошла година није била наклоњена пчеларима али су успешно решавани текући проблеми. Ове године Удружење обележава 70 година пчеларста у општини Пријепоље

Устаљена је пракса да пчелари наше општине пред почетак нове сезоне одржавају годишњу Скупштину, на којој се уз анализу претходне године договарају активности за текућу. Овога пута учињено је то у суботу, 2. фебруара, у присуству Милића Вукића, председника Скупштине Савеза пчеларских организација Србије и пријатеља из удружења пчелара Прибоја, Нове Вароши и Лучана.

Протекла година није била наклоњена пчеларству, пре свега због временских услова. Проблем који је захтевао велико ангажовање Удружења јесте рад на санирању америчке куге које је било у пчелињацима готово на подручју целе општине код 20 пчелара, и због ове болести пчела спаљено је 100 друштава, рекао је подносећи извештај о раду у 2007. години Марко Мандић, председник Удружења.

И поред скромних средстава којима је располагало – 450 хиљада динара, Удружење је успешно решавало текуће проблеме. Успешно је организована и изложба “Мед је лек за дуг век” уз финансијску подршку Општине и Туристичке организације, едукацијом, медијском кампањом и уз помоћ Ифета Хамзића, референта за пољопривреду у Општинској управи, спречено је неконтролисано прскање воћа и поврћа а посебна пажња била је посвећена стручном образовању пчелара путем предавања и студијских посета удружењима у Златиборском и Моравичком округу, као и промоцији и пласману пчелињих производа. Започете су и активности на обезбеђењу простора за рад Удружења и његових секција.

Марко Мандић: Прошла година није била наклоњена пчеларима, али проблеми успешно решавани

Ово ће бити питања на којима ће се интензивно радити и у овој јубиларној години, у којој се обележава 70 година пчеларства у општини Пријепоље. Битно је и да пчелари региструју своја пчеларска друштва како би испунили услов да конкуришу за средства код Министарства за пољопривреду и донатора, а законска је обавеза евидентирања пчелињака. Милић Вукић, председник Скупштине СПОС-а, је информисао пријепољске пчеларе о активностима које води ова организација са Министарством за пољопривреду на кредитирању пчелара, на афирмацији пчеларства и заштити природног меда.

У свечаном делу Скупштине уручене су награде и признања СПОС за 2006. годину пчеларима и пријатељима Удружења и пчеларства. Добитник највишег признања Савеза пчеларских организација Србије, дипломе “Професор Јован Живановић” је Ненад Мартиновић. Златну медаљу и звање “Заслужни пчелар” добили су Радојко Средојевић, Алија Мустајбеговић и Милан Посркача, почасни члан СПОС-а је Милинко Милановић, повеља за допринос развоју пчеларства додељена је др Нецаду Тукровићу, председнику општине Пријепоље и Азему Хурићу, ветеринарском инспектору, похвалнице СПОС-а добили су Сулејман Хасанагић, Нецад Кукуљац, Раде Драгојловић и Ћамиз Џановић а захвалнице пчелари Грујица Пушица и Голуб Милановић, Драган Свичевић, председник СО и Љубиша Савковић, директор Дома културе за подршку Удружењу.

Милић Вукић, председник Скупштине СПОС: неопходна подршка Министарства пољопривреде

Уручене су захвалнице и општинског Удружења и предложени кандидати за награде и признања СПОС-а за 2007. годину. Делегати на изборној Скупштини СПОС биће Марко Мандић и Мирсад Хоџић.

М.Т.

ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА

БЕЗ ПАРТИЦИПАЦИЈЕ И ЗА ЛЕКОВЕ

Из Републичког завода здравственог осигурања најављено је да ће ускоро бити укинуто и плаћање партиципације и за лекове, за социјално угрожене категорије становништва. Недавном одлуком плаћања партиципације на здравствене услуге додатно су ослобођени и сви запослени чији су месечни приходи мањи од минималне зараде у Републици. За ове и друге најављене промене у остваривању права на здравствену заштиту још увек није стигло званично упутство у Испоставу Филијале Завода здравственог осигурања у Пријепољу, нити Правилник о садржају и обиму права из здравственог осигурања тако да се још увек не зна од када ће најављене позитивне промене почети да се примењују.

До сада су плаћања партиципације били ослобођени ратни инвалиди, слепа и непокретна лица, незапослени и друге категорије социјално угроженог становништва. Новом одлуком Републичког завода, ова листа је проширена и плаћања су ослобођени сви чија месечна примања износе мање од 11.600 динара, колико износи утврђена минимална зарада у Републици. Лица која су испуњавала тај услов више неће плаћати било какву партиципацију када су у питању здравствене услуге.

За специјалистичке прегледе као што су ултразвук и магнетна резонанца такође се не плаћа партиципација као ни за уградњу кука, стента или пејсмејкера.Недавно је листа лекова који се прописују на терет Републичког завода проширена за 170 лекова и тако је савремена терапија за лечење бројних обољења постала доступна значајном броју осигураника. Такође значајно су побољшани услови лечења пацијената на хемодијализи и оболелих од дијабетеса а Републички завод здравственог осигурања активно је учествовао у смањењу листа чекања.

М.Ц.

Sreda, 06. februar

USPOMENA

Ipak to samo Džaja može! U danu kad se opasno «ljulja» Vlada, kad se obelodanjuje datum proglašenja nezavisnosti Kosova i Metohije, kad se licitira sa sednicom Skupštine ove države, čak i sa vanrednim parlamentarnim izborima, u danu u kome još uvek penuša pobednički šampanjac i bubnja poraženički mahmurluk...dakle u tom i takvom danu «nabijenom» do vrha dogadjajima za «prvu vest» - Džaja je ispred svih!
Uvek je i bio. Prvi i najbolji.
Čak i danas. Prvi sa «lisicama» na rukama, tamnavski ponosno, ulazi u policijsku «maricu». Sa «opisom inkriminisanog čina» punim – nula. Iza «čiste petice» koja označava broj...miliona evra!
Majstor!
Koga sad briga šta će reći istraga? I Brankica Stanković u «Insajderu»? Jutros pripadam brojnoj populaciji naroda i narodnosti sa ovih prostora kome su – probušili loptu!
Džaja je bio, u našim naivnim glavama, lik i heroj. Znali smo o njemu sve što je trebalo. I ono što nije. Ali nismo znali da se čak i u njemu krije gen po kome se prepoznaju tamnavski i balkanski dvonožnjaci!
Zbogom fudbalski idoli. Sad kad je «pao» Džaja, više nema iznenadjenja. Mogu, što se mene tiče, sutra da privedu na «informativni» pola Beograda. Sve sa okolnim provincijama, autonomnim pokrajinama i okruzima. Džaba im.
Posle onog od juče, lopta je ispuhala. Iluzije i uspomene. Čist vazduh.
Ipak je onaj Stajls bio običan engleski – bek! Džaja je najbolje «driblao» kad je okačio «ono» o klin!

DETE VAM SE DROGIRA! ŠTA SAD?

KAKO REAGOVATI NA „LAKE" DROGE

Vrlo je malo roditelja kojima se u kući dogodila droga, posebno heroin, a da se mogu pohvaliti kako su u prvom kontaktu sa zavisnošću učinili sve, baš sve što je bilo u njihovoj moći da se suprotstave. Mnogi roditelji u svet droge ulaze otkrićem marihuane pod krevetom deteta, o drogi saznaju do prijatelja svoje dece, od rodbine, policije, a u samo pet ili šest posto slučajeva od nastavnika saznaju da se njihovo dete drogira.

Dva su tipična reagovanja u pomenutoj situaciji. Droga je dakle prisutna u kući i njeno ime je utvrđeno – marihuana. Prva reakcija roditelja je potpuni šok, koji se u jednom tipu porodice manifestuje „smakom sveta", a u drugom tipu porodice izostankom bilo kakve reakcije. Oni roditelji koji su po temperamentu skloni burnoj reakciji posežu za vikom, iscrpljujućim ispitivanjem mlade osobe, teškim optužbama, ucenama ljubavlju da bi se od deteta izvukao odgovor kojem su oni spremni da poveruju i slično. Bez imalo sumnje, situacija o kojoj je reč nije nimalo bezazlena i zasigurno treba puno dobrih živaca i jake samokontrole da bi se izbegao „prasak". Teško je reći je li ovaj stil reakcije dobar ili loš.možda nekoj deci zaista treba takva reakcija, možda im odgovara malo „zdravog zastrašivanja". To znaju samo roditelji, odnosno trebalo bi da poznaju svoje dete.

Drugi tip reakcije u istoj situaciji, je potpuno zatvaranje očiju i prihvatanje prvog odgovora koji će dete smisliti kao izgovor. Deca, naravno, uvek smisle „dobre" odgovore kao – to nije moje; to nije istina; to pripada onom, znaš ga, dečku iz razreda kog nisam mogao da odgovorim da puši „travu" u mojoj sobi, ono kad ste preko vikenda bili van kuće, i slično.

Budući da je nezahvalna uloga pronalazača ostatka „džointa" zatekne majku ili sestru, iz jednostavnog razloga što one najčešće sređuju sobu svom sinu ili bratu, na njima leži teret odabira reakcije. One koje nakon pažljivog i u suštini bojažljivog raspitivanja kod „malog" na tome i ostanu, uveravajući sebe da je baš onako kako mali kaže, rizikujući mnogo više. U prvom slučaju, teško je znati da li je pronađeni opušak prvi, deseti ili dvestoti u životu adolescenta ili već starije maloletne osobe, jer obično se radi o njima. Ukoliko je to prvi zapaljeni „džoint", što je malo verovatno obzirom na pokazani nemir pri spremanju sobe, gubi se šansa da na tome stvar i ostane. Šta u tom slučaju dete dobija? „Pogledaj brate, kako uopšte nisu oštro odreagovali. Ko bi se nadao... To i nije baš tako zabranjeno u ovoj kući." Ukoliko je pronađen „džoint" stoti, ukućani gube priliku da spreče mladu osobu da pređe na nešto mnogo gore. Dete, naime, reaguje otprilike na sledeći način: "Ja im ispred nosa „duvam", a oni ne provaljuju. Boli ih uvo i da se „uradim" do jaja". Njegov proces razmišljanja često zna da ode i u drugom pravcu: „Čoveče definitivno su se ufrkelisali od mene. Brate, ja sam car u kući i niko mi ništa ne može." Koliko to pojačava onu karakterološku crtu u kojoj sebe ocenjuje pozitivno, a ostatak sveta negativno, nije potrebno posebno isticati. Postojeće samoljublje dodatno se hrani, a prema svetu jača prezir.

Koliko god vika, skandal, batine i pretnje izbacivanjem iz kuće mogu delovati tako da se mlada osoba može, između ostalog, zaista i definitivno udaljiti iz porodice, toliko ćutanje ne korirti baš ničemu. U jednom slučaju možemo izgubiti puno, a u drugom sve.

Deca i omladina školskog uzrasta, dakle sve do mature, imaju od države zagarantovanu zravstvenu zaštitu. U ovom slučaju ne mislim na zdravstvo u užem smislu, već kao zaštitu ukupnog telesnog, duševnog i socijalnog blagostanja. Osim toga, niko više nije primoran da zavisi samo o jednom lekaru unutar državnog zdravstvenog sistema, već u svakom gradu postoji popriličan broj privatnih lekarskih ordinacija. Uz sve to važnu ulogu imaju i školski psiholozi i pedagozi koje ima svaka škola. Pored toga, većina njih drži i privatne terapije i sesije, i do njih nije teško doći ako se malo, samo malo potrudite. Situacija u kojoj saznajete da vaše dete puši marihuanu, u opštem slučaju nije previše teška ako joj se priđe na zreo i odgovoran način. Šta to znači? To bi u najkraćem značilo najpre priznati da je porodica verovatno negde zakazala tokom svih godina dosadašnjeg odgoja, da je grešila stalno ili da je pogrešila u nekoliko zadnjih godina te da joj treba pomoć. Ništa bitnog drugog u tome nema, treba smoći snage, „skockati se" i potražiti savet. Taj savet i takva vrsta pomoći može se dobiti na gotovo svakom koraku. Ovo se kosi sa opštim mišljenjem kako nema pomoći za porodicu kojoj se dogodi droga.

Treba odabrati lekara i popričati sa njim. On će možda reći kako se baš ne razume u ovo pitanje, ali je dužan da vam pruži bar neku pomoć, reći vam bar ime i broj telefona svog kolege za kojeg pretpostavlja da ima odgovor. Trebalo bi popričati sa školskim psihologom. Možda će on i reći kako mu marihuana nije najpoznatija stvar na svetu, ali vi imate pravo da insistirate na nekom drukčijem odgovoru. Naprosto roditelji ne smeju odustati kada je u pitanju njihovo dete, pogotovu kada dete ima problema sa drogom. Pomoć se može naći i netačno je da je nema. Činjenica je tek da bi trebalo biti više, te da bi trebala biti raznovrsnija u metodama terapije s obzirom na raznolikost populacije kojoj je pomoć potrebna. Kućni lekar vas barem može uputiti dalje, ali vas mora saslušati. Školski psiholog vam može dati bar neki savet, ali vas i on takođe mora saslušati. Možda ovo zvuči kao idealizovanje, ali je činjenica da ni jedan lekar, a posebno ne psiholog da sasluša čoveka koji zahteva pomoć i zahteva je sa punim pravom. Hoće li oni svoje slušanje naplatiti ili ne, to je driuga i potpuno nebitna stvar. Roditelji koji se suoče sa situacijom da im dete puši marihuanu, hašiš ili duva lepak imaju mogućnost izbora, a za pametan izbor trebali bi imati još snage, hrabrosti i odgovornosti.

Ukratko pomoć treba ZAHTEVATI i ona ći se sigurno naći. Posebno je to važno kod takozvanih „lakih" droga, jer ukoliko uspemo na vreme naći pomoć, utoliko se smanjuju šanse da kasnijemoramo sanirati znatno teže posledice tih „bezazlenih" izleta u marihuanu i hašiš preko kojih se stiže na iglu.

U sledećem broju : KAKO REAGOVATI NA HEROIN?

Andrija Bogdanovic
narkovodic.tripod.com

ИЗ АКТИВНОСТИ ПОЛИЦИЈСКЕ УПРАВЕ ПРИЈЕПОЉЕ

ПРЕКРШАЈА ВИШЕ А НЕСРЕЋА МАЊЕ

У 2007. години, Подручна полицијска управа Пријепоље, регостровала је укупно 518 саобраћајних несрећа: са материјалном штетом 377, а са настрадалим лицима 141, од којих је 7 лица погинуло а 215 повређено. Сви смртни случајеви догодили су се на магистралном путу Борова Глава - Барски мост

На основу стања и показатеља безбедности саобраћаја у 2007. години, на подручју Подручне полицијске управе Пријепоље, догодило се укупно 518 саобраћајних несрећа. Од тога, са материјалном штетом, без повређених лица, укупно 377 а са настрадалим лицима 141 несрећа, што је за 7 или 4,73 процента мање несрећа него прошле године. У посматраном периоду погинуло је 7 лица, што је за 3 настрадала, или за 30 процената мање него годину дана раније. У 2007. години у саобраћајним несрећама повређено је укупно 215 особа , или за 2 лица мање него годину дана раније, што је израђено у процентима мање за 0,92 процента.

Ови подаци односе се на све три општине које покрива Подручна полицијска управа у Пријепољу, (Прибој, Нова Варош и Пријепоље). Конкретно, на подручју Пријепоља у прошлој години, догодило се укупно 287 саобраћајних несрећа што је више од половине свих несрећа које су се десиле на територији три општине. Од тога, са материјалном штетом, без повређених лица, укупно се догодило 214 незгода. Евидентиране су такође, 73 саобраћајне несреће са настрадалим лицима, што је за 6 несрећа или за 7,59 процената, мање него прошле године. Током прошле године, полицијски органи регистровали су 2 лица која су у саобраћајним несрећама изгубила живот, што је за 4 лица мање него у 2006. години. Оба лица су погинула на магистралном путу број 21, Борова Глава - Барски мост. Једно лице погинуло је у својству возача у Великој Жупи а једно је изгубило живот у својству пешака у Стањевинама. У посматраном периоду у саобраћајним несрећама повређено је 111 лица, што је за 4 лица мање него годину дана раније. У регистрованим саобраћајним несрећама није било погинуле деце до 14 година међутим, повреде је задобило укупно 10 малишана , што је за двоје мање него прошле године.

УТОРАК КРИТИЧНИ ДАН

Најкритичније време догађања саобраћајних несрећа, према подацима Полицијске управе у Пријепољу, је од 14 до 15 часова а најкритичније време саобраћајних несрећа са настрадалим лицима је од 19 до 20 часова. Накритичнији дан, када је највише лица страдало је уторак а месец јул. Највише саобраћајних несрећа, скоро половина од укупног броја (231) догодило се на магистралном путу Борова Глава - Пријепоље - Барски Мост. У овим несрећама 7 лица је изгубило живот а 110 је задобило телесне повреде.

Најчешћи узроци саобраћајних несрећа са настрадалим лицима је непрописна вожња и неприлагођена брзина условима и стању коловоза, 44,6 одсто, непрописне радње у саобраћају, 22,2 процента и непрописно претицање 7,8 одсто.

У току прошле године саобраћајци Полицијске управе санкционисали су укупно 21 837 лица што је за 7,5 одсто више него годину дана раније. Органима за прекршаје је достављено 5 199 захтева а на лицу места је изречено 16 638 мандатних казни. У односу на претходну годину број прекршаја насталих због вожње под дејством алкохола повећан је за 233 прекршаја (укупно 835) а за недозвољено претицање за 298. У 2007. години забележено је 6 348 прекршаја због непрописне и неприлагођене брзине.Из саобраћаја је искључено укупно 1218 возача и 1318 возила.

М.Цмиљановић

Problem vodo snadbevanja u Sjenici

SKUPA VODA IZ AZBESTNIH CEVI

Pet pumpi izbacuje vodu koja može da napaja još jedan grad, a česme u nekim naseljima ipak suve

Sjenica-U Zlatiborskom okrugu Sjenica ima najskuplju proizvodnju vode.Da bi se sa izvorišta Zarudine distribuirala do potrošača, dan i noć radi pet pumpi koje za 24 sata izbace vodu koja bi mogla da napaji još jedan grad veličione Sjenice. Pri tom pet pumpi potroši struju za više od 500.000 dinara.

U Komunalnom preduzeću ,,Vrela,, kažu da vodovod datira iz davne 1929.godine, pa je njegov vek trajanja odavno prošao. Cevi su azbestne i livene i imaju česte kvarova koji se uoče nakon nekoliko dana.

Zbog toga velike količine vode odlaze u nepovrat, a u naseljima na većoj visini česme presuše, ističu u ovom kolektivu.

Mnoge građane brine što piju vodu iz azbestnih cevi. Ovaj materijal može biti uzročnik kancerogenih oboljenja. Hoće li cevi uskoro biti zamenjene? Na ovo pitanje nema odgovora od nadležnih ni u Komunalnom preduzeću niti od predstavnika lokalne samouprave.

Prema rečima ekološkog inžinjera u sjeničkom Domu zdravlja Sanela Daglara, zbog vode iz azbestnih i livenih cevi veliki broj pacijenata ima obolele bubrege, a ima i novorođenčadi u čijim je mokraćnim kanalima nađen kamenac.

- U vodovodnoj mreži Sjenice ima cevi od pre drugog svetskog rata što je veliki problem u saniranju kvarova, a još veći problem po ljudsko zdravlje predstavlja činjenica da su cevi

od azbest-portlanda, tako da se, usled nedostatka hlora stvaraju štetni nus produkti. Nastaje više vrsta isparljivih halogenoorganskih materija, koje se prema svojstvima svrstavaju u nekoliko grupa a najznačajnija grupa ovih jedinjenja čini trihalometani kojima se pripisuje kancerogena svojstva, ističe diplomirani inžinjer ekologije Sanel Daglar.

Daglar upozorava i na otpadne vode gradskog kolektora. To je nova opasnost za zagađivanje već ruiniranog i zastaralog vodovoda.

- Fizičko hemiske analize uzorkovanih voda pokazuju da otpadna voda ne zadovoljava norme po boji, prisustvu amonijaka i fenolnih materijala.

Reka Grabovica posle uliva otpadnih voda se ne menja i ne prelazi propisane MDK vrednosti – ističe Daglar.

Predstavnici lokalne samouprave ovih dana će pokrenuti pitanje rekonstrukcije vodovodne mreže i tražiće pomoć nadležnih iz Vlade republike Srbije.

Tekst i foto D.H.

Četvrtak, 07. februar

SAČEKUŠA

Matični broj, broj lične karte, broj telefona, broj akcija, broj žiroračuna...Broj do broja. U evidentiranju za podelu besplatnih akcija, a i inače, ljudi su postali - brojevi. Sićušni, jedva vidljivi, kakvim se, i inače, prikazuju u statistikama i godišnjim izveštajima. Uprkos najavama da će upis besplatnih akcija trajati šest meseci, sve su prilike da će taj posao biti završen znatno ranije. Ali, rok ostaje jer su sa njime vezani neki drugi rokovi.

Kao i obično u ovakvim poslovima najrevnosniji su naši najstariji sugradjani. Penzioneri ništa ne prepuštaju slučaju. Čak ni komentar te sopstvene «najezde» na šaltere.

Starina do starine, broj do broja. Ubrajajući i brojanje godina tokom kojih su, zvani i nezvani, ranili zorom da stignu na vreme. Na šalter. To im je sada kao navika da porane na posao. I trude se da to ne sakriju.

Nikad se ne zna. Može sutra da se promeni zakon ili da se, ne daj Bože, desi nešto što bi mi ovakvu priliku učinilo nedostižnom, objašnjavaju ranoranilačku «busiju» ispred šaltera.

Hrabre jedni druge da ne čekaju proleće. Zna ono da bude i neveselo...

...I kruži vic, po malo mračan, ovih dana: Veselnik, eno ga na banderi. A da li je stig'o da upiše akcije?

УСПЕСИ МЛАДИХ

ЗАЧАРАНА ЗЕМЉА

По тексту и у режији Алмира Аљовића, ученика осмог разреда Основне школе "Душан Томашевић-Ћирко", позоришна представа Зачарана земља премијерно изведена за Дан школе. Током наредних месеци моћи ће да је погледају сви ученици Основних школа у Пријепољу.

...»Има једно место где су чуда могућа, далеко, пуно далеко где влада љубав и срећа. Високо, пуно високо где је све чисто као суза и где нежност продире небеско плавентило, у дубини, у далекој дубини пуној весеља и радости налази се Зачарана земља»...

Овако почиње прича о Зачараној земљи, земљи у којој се преплићу добро и зло... земљи у којој је нарушен склад између човека и природе , па јој због загађења и емисије штетних гасова прети катастрофа. И тад почиње борба између добра и зла... У причу је укључено петнаестак ликова, а поред вештице и добре виле појављују се Љубичица, Смотанко, Паметница, Стенли....Уз одличну кореографију и звуке Бетовена, почиње да се одвија права драма на позоришној сцени.

Аутор и режисер ове представе је Алмир Аљовић, ученик осмог разреда Основне школе "Душан Томашевић-Ћирко" у Великој Жупи.

- Сасвим случајно сам дошао на идеју да напишем позоришни комад. Био је распуст, па сам се помало досађивао и време највише проводио у природи. Ту се и родила идеја да тема буде управо загађење човекове околине. Но, није то било нешто што сам озбиљно схватио, писао сам и остављао рад, па се опет враћао писању, каже Алмир.

-Желео сам да опишем еколошку кризу у свету, смрад, дим, смог ...али сам идеју хтео да трансформишем у нешто апстракто, да је сместим у дечје оквире како би се порука лакше схватила. И наравно ту су вештица и добра вила а и још десетак ликова који су на овој или оној страни, односно страни добра и зла.

И овде би се прича завршила, остала само слово на папиру као резултат летње доколице, да Алмир није текст показао професорици Белкиси Бегановић, од које је добио и највећу подршку. Врло брзо се анимирала група наставника и ученика, па се кренуло са пробама.

- Представу смо премијерно одиграли деветог октобра, за Дан школе. Одлично је прихваћена, али смо после премијере закључили да је треба мало дорадити, па смо убацили неке нове сцене и ликове. Уместо тридесет, представа сада траје четрдесет пет минута и много је интересантнија. У овој варијанти смо је извели прошле недеље за школску славу, Савиндан. Тишина, док смо изводили представу, а затим аплауз који није престајао, била је најлепша музика за наше уши.

Поред професорице Белкисе, много нам је помогла и професорица Санела Камберовић, која ће текст превести на енглески језик, јер имамо велике планове, које за сада не бих открио, прича Алмир.

Као асистент режије појављује се Меша Брничанин, који нам помаже да превазиђемо неке почетничке грешке. Већ се ради на костимима и за њих је задужена Душка Рајић, наставница ликовног, а за музику смо ангажовали Искрицу Радоњић, студента музичке академије. Волели би да представу прикажемо свим нашим вршњацима и другарима у Пријепољу, а ако све буде онако како смо планирали, представу ће видети и многа деца у Србији.

Како је планирано, дечја позоришна представа Зачарана земља ускоро ће бити представљена малишанима Дечјег вртића "Миша Цвијовић", након чега ће моћи да је виде и сви ученици основних школа општине Пријепоље. Завршна представа, како се очекује, биће у Дому културе, а после Пријепоља, верујемо да ће се Зачараној земљи отворити врата и других градова. Желимо им heppy end као у причи о Зачараној земљи:

...»И ова прича има срећан крај, дала је нашој земљи необичан сјај, сада ћемо живети срећно ми, с љубављу сада играјмо сви»...

Ј. Бегановић

МРЕЖА НВО БРОДАРЕВА ПРАВА ОСНОВА ЗА САРАДНЈУ И УЛАГАЊА

Kontrolori projekta USAID posetili su u subotu 02.02.2008. godine Udruženje voćara ,,Polimlje,, Brodarevo. U novootvorenom objektu Administrativnog centra u Brodarevu gospoda Tom Easterling i dr. Demir Yener imali su priliku da se direktno upoznaju sa aktivnostima i planovima budućeg razvoja civilnog društva i poljoprivrede u našoj opštini. Pošto je Udruženje voćara ,,Polimlje,, iz Brodareva nosilac velikog broja projekata ova gospoda je želela da se upozna o dostignućima i daljoj saradnji koja sledi kroz razvojne projekte USAID-a.

U cilju jačanja sredine i unapređenja života kroz rentabilne privredne grane gospodi iz USAID-a prezentovani su alternativni i održivi projekti koji će biti implementirani kao i oni koji su uz pomoć resornih Ministarstava u Vladi Republike Srbije realizovani u brodarevskom kraju. Imajući u vidu stepen razvoja i napore nevladinog sektora u saradnji sa lokalnom samoupravom da unaprede život u našem kraju, ostvareni su veoma zavidni rezultati. Koristeći postojeće kapacitete izašlo se u susret zainteresovanim i udruženim građanima koji su imali zajedničke interese i ciljeve. Detaljno smo pojasnili razvoj i formiranje udruženja koja su proistekla iz zajedničkih interesa uz pomoć najstarijeg i najuspešnijeg Udruženja voćara ,,Polimlje,,.

A.K

МАЛА ПРИЧА О ЗАНАТИМА

ОД ЋЕПЕНКА ОСТА САМО СЛИКА

На почетку 20. века у Пријепољу је било 120 занатских радњи. Стотинак година касније остао је тек по неки занатлија. Многи занати нестали су педесетих година прошлог века јер је за њима – престала потреба. У народу је, пак, остала мудрост – сваки занат је златан јер занат не да огладнити...

На почетку прошлог века ништа није било потребно да би се отворила занатска радња.Свако ко је платио таксу могао је отворити дућан. Тек од 1914. године трговци и занатлије су морале да пријаве радњу и тада почиње и евиденција о њиховом броју. У то време се оснива и прво трговачко удружење и један еснаф за све занатлије. За обављање појединих заната занатлија је морао да полаже испит пред одређеном комисијом и тако добије сагласност за рад.

То је доба када у Пријепољу има чак 120 занатских радњи. Најбројније занатлије су берберi, обућари, пекари, ковачи, сарачи и вређари. У Пријепољу је по десетак радњи ових занатлија. Нешто мање бројни су терзије, месари, самарџије, кондурџије, опанчари, нанулџије, лимари и дрндари вуне. Број њихових радњи кретао се од три до шест. Ретке занатлије бавиле су се у Пријепољу сајџијским или кујунџијским занатом, а ретки су били и абаџије, ћурчије, пушкари, калајџије...

Као срез Краљевине Југославије, са десетак општина, Пријепоље, према попису из 1931. године, има 23.600 становника, и 90 одсто се бави пољопривредом. Толики је и проценат сеоског становништва у односу на број становника у граду. Тих десетак процената бавило се занатством, трговином, угоститељством или су били државни службеници.

И између два рата у Пријепољу је међу занатлијама највише берберa, а следе их пекари, кројачи, столари, месари, терзије. Појављују се и посластичари али и фотографи...

Оно што је занимљиво је да су и у селима постојале занатлије, углавном самоуке, па су та села била позната управо по неком занату. Самарџије су биле из Расна, најбоље каце, буце, виле и грабуље правили су мајстори из Кађева, Милешевог Дола и Правошеве. Ненадмашни грнчари и то генерацијама били су из Кучина и Џурова, чувени тесари и зидари из Седобра, а најбољи ћерпич и ћерамиду правили су Ивањци.

Варошке занатлије, да би отвориле радњу, морале су да имају мајсторско писмо, што би могло да се назове дипломом о завршеном занату. Од 1936. године у Пријепољу је постојало и Удружење занатлија и трговаца чији је секретар био Кадрија Крештелица...

Између два рата Пријепољем су доминирале берберске радње. То је уосталом и један од најстаријих заната у свету. У овом крају занат датира из времена доласка Турака, јер се у џамије није смело ући неуредно. После аграрне реформе, и одузимања поседа, синови многих ага и бегова управо су се опредељивале за овај занат. Наиме, у народу се сматрало да је то најпоштеније зарађен новац. Бријачнице су биле посебна места јер су имале по две просторије и у првој је била мала чајџиница, а у другој хамам. Не ретко су се муштерије ту не само шишале и бријале, већ и темељно умивале. Берберi су не ретко вадили и зубе, лечиле мање озледе или сунетиле децу. Најчувенији универзални берберин између два рата био је Авдага Јатара. Ипак, најдуже је радњу држао Емин Солаковић.

Бројне занатлије били су обућари и кондурџије. Пријепоље између два рата има четрнаест таквих радњи, распоређених дуж целе чаршије. Споменути би се могло много обућара али Пријепољци памте Деда Бишића, Хајрагу Ичелића, Авдагу Пилава...

Пекари или екмеџије су били душа сваке чаршије. Пријепољски пекари су правили добар хлеб, врстан сомун, а на скарама са дрвеним угљем цврчали су ћевапчићи од овчјег меса. Пекла се млада јањетина и јаретина, а специјалитет је била јагњећа глава. За време рамазанских дана припремале су се питаљке и симете. Правиле су се од белог брашна, а симете су мешене уместо са гермом – млевеним леблебијама попареним водом.

Између два рата Пријепоље има шест пекара у чаршији, и по две у Вакуфу и Шарампову. Мехагини сомуни су били чувени, а на Ћуприцику ћевапи Хусеина Суџука. Најчувенија је ипак била пекара Мања Џанџановића у којој су се пекли чуруци. То је био најквалитетнији хлеб у Пријепољу. Најстарија пекара Хаџића у Шарампову радила је од 1880. године.

Абаџије и терзије које су доминирале на почетку века, као кројачи народних одела, полако су нестајали између два рата јер су се појавили кројачи и шнајдери. Уосталом, у град је стигла и прва "сингер" машина 1925. године. Бројне су биле кројачке радње, а још је интересантно рећи да су биле чувене и пријепољске шнајдерке, јер се овим занатом бавило мноштво жена у граду. Наравно, оне су шиле по кућама, искључиво женске хаљине, односно димије, фермане, минтане и све што уз то иде.

У набрајању најбројнијих заната који су трајали дуго и чије су радње красиле пријепољску чаршију али и многе махале у граду, свакако треба споменути ковачe који су били и бројни и веома дуго присуни. Толико дуго да су живели и у посебној махали, а радње су им због страха од пожара биле издојене од осталих на главној чаршији у делу града који је по њима добио име Вигњеви. Овим послом бавиле су се генерације целих породица.

Млађи занат је лимарски који стиже у овај крај тек у 19. веку са аустроугарском. Најпре су лимари правили фуруне, мангале, а онда шпорете, олуке, сулундаре, фењере.

Од ретких заната споменули смо сајџијски и синоним за сајџије деценијама у граду била је породица Станишић. Сат је још између два рата у овој сиротињској средини сматран луксузом. Посебно је био недоступан сељацима који су све до половине 20. века време одређивали према сунцу, сенкама дрвећа или петловима. Сатове су имали углавом имућнији људи у граду, а сиромашни народ време је знао према откуцајима Сахат куле.

Златари и кујунџије су били врло бројне и угледне занатлије али у време турскога вакта. Између два рата у Пријепољу је само један златар. Између два рата задржао се још по који туфегџија или пушкар, ћурчија. А, онда су стигли и први аутомобили па се појавише аутомеханичари, па електричари, па аутопревозници, фотографи...

У град је, дакле, стизао дах светске модерности, па су педесетих година полако нестајали занати као што су: ужарски, седларски, самарџијски, мутавџијски, бивало је све мање ковача, поткивача, а нестали су абаџије, терзије, кујунџије, све је мање калајџија, грнчара...

Према подацима из педесетих година у Пријепољу раде берберске радње, има известан број тесара, столара и месара, ради и један лончар, аутомеханичар, опанчар, још су ту обућари, кројачи, посластичари и фотографи са својим радњама на главној улици. Занатлије у новом времену, времену пролетера и самоуправљања, у новој идеологији, постају "остаци буржоаског друштва", углавном раде у неугледним дућанима, без воде и канализације, у условима који се неће деценијама мењати. Живи се "помало" али занат не да огладнити!

Тако с краја педесетих, нађох и једну белешку у новинама од "свесног" друга који овако записа:" у Пријепољу има 10 берберских радњи, а само 4000 становника. У Титовом Ужицу има 15.000 становника, а број берберских радњи је знатно мањи. Нико неће да се макне из Пријепоља, посебно млађи, као да је Пријепоље једино место погодно за берберe"!!!

у марту 1959. године отворен је и први Фризерски салон само за – даме! Власник је био Ферид Хаџагић и он и супруга му Хидајета одрезаће први пут младим радницама, које су се почеле масовно запошљавати по фабрикама, плетенице и модернизоваће им фризуре "трајном" ондулацијом. Хидајета Хаџагић је вероватно једина жена на овим просторима која је стекла право на пуну пензију проистеклу из 40 година бављења фризерским занатом...

Било је то време када су се Пријепољци сналазли како су знали и умели кад би им био потребан неки мајстор за поправити по кући. Тако се и у новинама указује да занатлије раде у лошим условима али да неких заната има превише, а неких нема. Чак су се и јавно цинкарили појединци који "раде у фабрикама, а непријављено обављају занатску делатност по кућама"! Долазило је време кад је свака кућа добила воду, па канализацију, па стигли електрични апарати. Тражили су се водоинсталатери, електричари...

У систему образовања, који се стално мењао, још је постојала институција "мајстора и шегрта", а да би се стекли знање и звање, било је потребно провести најмање три године на пракси "код мајстора" а онда полагати "мајсторски испит" да би се могла отворити самостална занатска радња. Онда је заживела и Школа ученика у привреди. Школовани су бравари, стругари, лимари, тесари, обућари, керамичари...

Време је мењало навике, мењало и поглед на удобност и угодност рада и живота од свога рада. Са главне улице нестају кројачи, обућари, задржава се по који берберr, по неки фризерски салон, посластичарница и фотографска радња...

Са почетком деведесетих, када настаје потпуно цепање вредности и флагрантно раслојавање друштва – занатлије бивају потиснуте углавном у успомену. Радити много и зарадити таман – то није више била девиза у друштву. Ту и тамо неки "курс" би омогућио преквалификацију и "брзометно" отварање какве радње.

Данас, у Пријепољу можете тешко да пронађете мајсторе "по фирмама". Као у сваком малом граду који је сачувао своје деценијске присне навике – морате познавати водоинсталатера, молера, зидара, електричара, лимара, обућара, шнајдера...Ако хоћете мајстора "ама ха"! Међу њима све је мање оних који већ немају "године за пошторање"!

Индира Хаџагић

Основна школа “Душан Томашевић-Ћирко”

УЧИОНИЦА ПО САВРЕМЕНИМ СТАНДАРДИМА

Након четири године рада у мултимедијалној учионици, резултати су одлични, потврдили су нам запослени и ученици Основне школе “Душан Томашевић-Ћирко” у Великој Жупи. У овој учионици се подједнако квалитетно може изводити настава природних и друштвених предмета.

У оквиру Школског развојног планирања, Министарство просвете и спорта је пре четири годино расписало конкурс за један број пројеката, за који су могле да конкуришу све школе у Србији. За пројекат мултимедијалне учионице конкурисала је Основна школа “Душан Томашевић-Ћирко” из Велике Жупе. Пројекат је одобрило Министарство просвете и спорта, па се ова школа нашла међу малим бројем школа у Србији које имају савремено опремљен кабинет за наставу, а тиме се може похвалити и да је једина у Региону. Захваљујући мултимедијалној учионици, 220 ученика и њихових наставника у Основној школи “Душан Томашевић-Ћирко” добили су прилику да развијају способости рада на компјутеру и да унапређују своје образовање.

- Када смо се пријавили за пројекат, с обзиром на велику конкуренцију нисмо се надали да ћемо га добити, јер само две школе у Србији могле су од Министарства просвете да добију одобрење за опремање мултимедијалног кабинета. Зато је и изненађење било веће и заиста смо са великим ентузијазмом кренули у реализацију пројекта, каже Зулфија Ћатовић, директор школе.

За реализацију пројекта вредног 500.000 динара, највећи део средстава, 400.000 динара, обезбедила је Светска банка, док је 100.000 динара издвојила локална заједница. Циљ пројекта је унапређење наставе и учења, као и снажење локалне заједнице у циљу преузимања одговорности за бољи квалитет рада школа у локалној заједници.

- Наш задатак, по одобрењу пројекта био је да средствима којима смо располагали опремимо учионицу и организујемо обуку наставника за рад. Набавили смо нове столове и столице, нов компијутер, дигиталну камеру, мултимедијални пројектор и другу опрему. Обуку наставника за рад у учионици спровео је Факултет за менаџмент из Новог Сада, а после обуке сви наставници су добили сертификат за рад у мултимедијалној учионици, каже Зулфија Ћатовић.

Стручни тим за сваки месец уради план о броју часова који ће се одржати у мултимедијалној учоионици, а сваки наставник је дужан да по завршетку часа остави видео запис о припреми и самом часу који је одржао. Такође, наставник мора имати план за цео месец о настави и предавањима која ће држати у учионици.

- Резултати које смо постигли током протекле четири године су заиста велики. Повећана је заинтересованост за наставу од стране ученика, а њихово знање је сада и трајније и квалитетније. Ученици се укључују у рад, заједно са предметним наставником креирају час, па су самим тим и предавања за њих интересантнија. Неки предмети више нису тешки као пре и деца много брже савлађују градиво, рекао нам је директор школе.

Рефко Адиловић, наставник математике каже да су после четири године рада у овој учионици резултати рада далеко бољи него пре, да математика више не представља “баук” за ученике, а већи део наставног градива је ученицима јаснији након часова који се одрже у мултимедијалној учионици.

Зухдија Ћатовић

- Имамо часове које је осмислила једна издавачка кућа и користимо их у раду. Такође радимо по програму које ученици имају и на својим рачунарима код куће, па тако могу сами да осмисле и креирају час или да ми помогну у томе. Наравно, не могу све области из математике да се објасне ученицима оваквим начином предавања, али добар део може.. Резултати су одлични, јер је час занимљив, па сложене рачунске радње нису више велики проблеми, каже Адиловић. Жеља свих наставника је да у оквиру школе имамо још два кабинета. Тада би, сигурни смо, резултати били много бољи, додаје Адиловић.

Часови енглеског, рекоше нам неки од ученика, су веома занимљиви, јер су сви укључени у рад, речи се лако памте, а сваку слику прати и правилан изговор одређене речи. За неке, географија је постао најомиљенији предмет управо због, како кажу, занимљивих слика са пропратним текстовима, које није тешко запамтити.

Директор школе, Зулфија Ћатовић, каже да планирају да до краја школске године опреме и разгласну станицу.

- Имамо просторију, а и обећање једног донатора да ће нам финансијски помоћи у њеном опремању. Жеља свих нас који радимо у овој школи је да ученицима омогућимо квалитетну наставу и знање које ће понети. Такође желимо да ђацима долазак у школу представља радост а не бригу, а да им сваки дан који овде проведу буде дан који ће сместити у ризницу лепих сећања и ђачких успомена, рекао нам је Зухдија Ћатовић.

Ј.Бегановић

ШТА СА НОВЦЕМ ОД БЕСПЛАТНИХ АКЦИЈА?

СЛАМАРИЦА НАЈСИГУРНИЈА

Евидентирање грађана за бесплатне акције почело је у понедељак 28. јануара. Око четири милијарде евра биће подељено грађанима Србије кроз акције Телекома, ЈАТ-а, Аеродрома Београд, ЕПС-а, НИС-а и Галенике. Вредност акције биће утврђена на основу тржишне вредности предузећа. Грађани који имају право на бесплатне акције добиће око 1000 евра, а већ у првој половини следеће године ће моћи да тргују акцијама. Где ће и да ли ће трошити новац који добију, питали смо наше сугрђане.

ЏЕМАИЛ МАЛАГИЋ

Управо сам се уписао за бесплатне акције и нисам пуно чекао. Сам процес није трајао дуже од пет минута. Надам се да ћу паре добити у 2009. години, тако су обећали. Намеравам да их потрошим у опремање куће. Тешко да ће тих хиљаду евра моћи да покрпи све, али колико год да је, за ухар је. Ја сам пензионер, па ми је сваки динар добродошао.

ИЛИЈАЗ РОНДИЋ

Задовољан сам, јер нисам пуно чекао. И није велика гужва како сам очекивао. Још само да добијем паре, мада то и није нека велика сума. Уложићу паре у изградњу неког мањег објекта. Не, не бих се усудио да тргујем акцијама, новац ми представља већу сигурност и верујем да ће ове паре народ мало окрепити.

МИЛОШ ВУЛОВИЋ

Чекао сам двадесетак минута због гужве, али заиста када дођете на ред све иде брзо. Имао сам отворен текући рачун, јер сам пензионер. Уписао сам се, али бог зна да ли ћемо и када паре добити. Ако их добијем, лако ћу. Свашта се дешава код нас, па зато много не верујем у ове бесплатне акције. Ако добијем паре, мислим да ћу их поделити деци. Ја сам стар човек, па ми паре и не требају.

ЏЕВАХИРА ЋОСОВИЋ

Шта ћу са хиљаду евра? За мене је то сиђа. Паре ћу дати деци. Нисам ни ја много сигурна да ћемо добити паре, али шта буде са другима биће и са мном. Са свијетом, што би рекао народ. Моја породица добија укупно три хиљаде евра, што је солидна сума и с тим може нешто да се планира. Када би деца мени дала паре!? Па, сигурна сам да би их ставила на књижицу и чувала за «не дај боже», а можда би их чувала у сламарици.

ЛАТИФА КОЗИЦА

Дошла сам по личну карту, а пошто сам са села, искористила сам прилику да се и упишем. Нисам пуно чекала, мада има гужве. Да ли ћу узети паре или акције, то ћу још мало размислити. Три хиљаде би требало да добијемо и мислим да би најбоље било да све те паре скупимо и испланирамо шта ћемо са њима, али не знам да ли ће тако бити. Кад добијемо, ако их добијемо, онда ћу знати где ћу их потрошити. Не знам ни да ли ћу до тада бити жива.

ШЕВАЛА КОЗИЦА

Очекивала сам много већу гужву, али је срећом није било, па сам се уписала за акције. Кад добијем паре, чуваћу их док не затребају за нешто. Нећу трговати акцијама, али ако наиђе неко повољно време за трговину, нећу бежати ни од тога. Верујем да ће паре бити подељене грађанима, јер држава стоји иза тога. Ово нам дође «као с гране» и мислим да ће овај новац бити «ињекција» свим грађанима Србије и да ће мало «поправити» кућни буџет.

ГОСПАВА ЈЕШИЋ

Отворила сам текући рачун, задовољна сам како све то брзо иде, заиста су ефикасни, нема нервозе ни великог чекања. Уопште не размишљам о томе када ћу и да ли ћу добити паре. Уписала сам се и шта буде нека буде. Намеравам да тргујем акцијама и мада немам никакво искуство са тим, покушаћу. Волела бих да нешто и зарадим, како бих помогла деци а и да се мени нешто нађе за лечење. Мислим да смо могли добити и више пара, но није ни ово «за бацити».

ЕНЕС ПОРОВИЋ

Не верује баш много да ћу добити паре, али сам се уписао као и сви други што ће да ураде. Не знам чак ни шта ћу са њима, јер ми требају за много тога. Тешко је испланирати. Можда се усудим и да тргујем акцијама, али не бих се усудио пре него сазнам како да тргујем. Неке би се паре и ту могле зарадити...

Ј. Бегановић

U susret knjizi “Ime je znak - Nomen est omen”

piše Ferko Šantić

Prijepolje
- Druga mogućnost -

Historijski dokumenti bilježe da je Prijepolje u svom nastanku formirano kao trgovište - pijaca manastira Mileševa. Naime, srednjevjekovna manastirska imanja, koja su imala velike poljoprivredne posjede u svojem vlasništvu, imala su i svoja trgovišta na kojima su tu robu mijenjali za drugu robu, odnosno prodavali je u nekom obliku.

Međutim, moglo bi se postavilti pitanje zašto je roba sa posjeda manastira Mileševe dopremana baš na prostor današnjeg Prijepolja da bi se tu trampila ili prodavala?

To je, u prvom redu, zbog geografskog položaja tog prostora na kojem je kasnije Prijepolje formirano. Tim prostorom su prolazile putne komunikacija prema jugu, zapadu i sjeveru pa je taj prostor bio pogodan za trgovište - pijacu. Zatim, imanja manastira Mileševe sigurno su obuhvatala i ove prostore na kojima je formirano Prijepolje ili neke dijelove tih prostora.

Međutim, to novo trgovište, koje je bilo u cijelosti novo, noformirano, nije imalo nikakvo ime pa ga je u svakodnevnoj govornoj komunikaciji trebalo nekako imenovati. Idući od manastira Mileševa, dolinom Mileševke, prema tom novom trgovištu govorilo se da se ide prema trgovištu koje se nalazi "PRIJE" "POLJA". Naime, zapadno od tog novog trgovišta, samo sa druge strane Lima, prostire se "polje". Danas je to Šehovića polje. Tako je u svakodnevnoj govornoj komunikaciji mogla nastati sintagma "PRIJE POLJE" u značenju: "Idem na ono "PRIJE-POLJSKO" trgovište - Idem na trgovište koje se nalazi PRIJE POLJA.

Kad se na to novo trgovište dolazilo sa juga ili sa zapada takođe se prvo moralo proći preko pomenutog POLJA, današnjeg Šehovića polja. PRIJE dolaska na trgovište moralo se, znači, proći preko polja. Posmatrano sa južnog i zapadnog putnog pravca ispred tog novog trgovišta nalazilo se POLJE, odnosno PRIJE tog trgovišta bilo je POLJE. U svakodnevnoj govornoj komunikaciji i u ovom slučaju odgovarala je sintagma "PRIJE POLJE" u značenju: "Trgovište, naselje, ispred kojeg je POLJE, PRIJE kojeg je POLJE". Znači, "PRIJE-POLJSKO" trgovište, odnosno "PRIJE-POLJSKO" naselje, je trgovište, naselje ispred kojeg je polje. Dolazeći sa juga ispred tog novog trgovišta, naselja, današnjeg Prijepolja, bila su i dva velika polja, ivanjsko i župsko, što je takođe moglo imati uticaj na nastanak imena današnjeg Prijepolja.

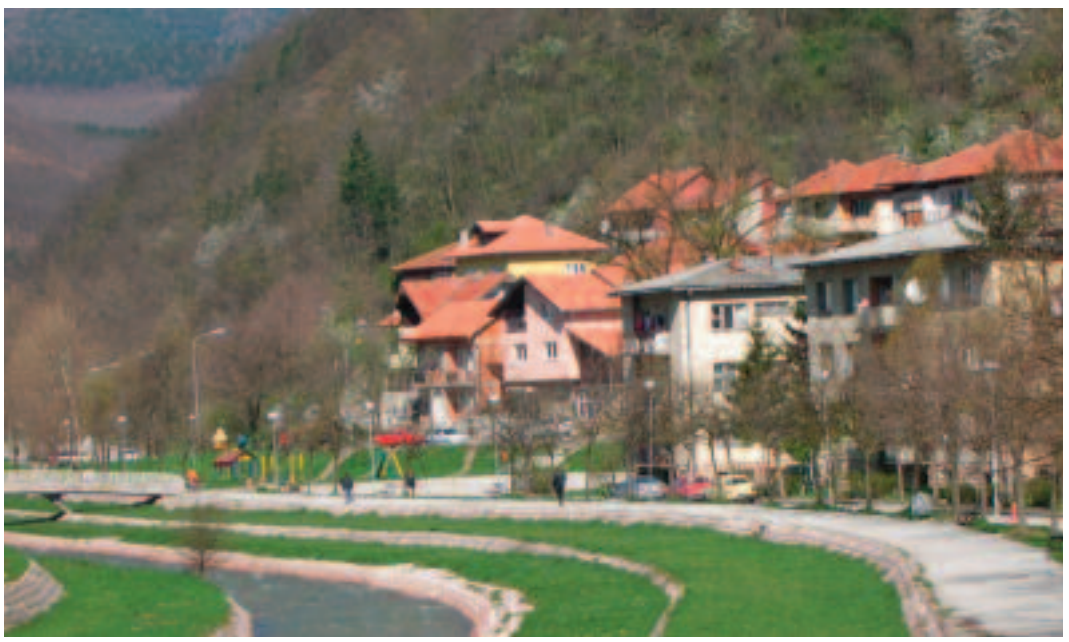

Nazivi nekih prostora u neposrednoj blizini Prijepolja mogli bi biti potvrda ovoj tezi o nastanku imena Prijepolja. Naime, nizvodno od Prijepolja, u njegovoj neposrednoj blizini, nalazi se prostor Zaluga. Ovaj prostor je imenovan kao ZALUG u značenju: Prostor ZA LUGOM, prostor IZA LUGA - IZA ŠUME. Radi se o potpuno istom načinu imenovanja kao i u slučaju imenovanja "PRIJE-POLJSKOG" trgovišta, odnosno naselja koje je PRIJE POLJA ili PRIJE kojeg su POLJA a to je današnje Prijepolje.

Na ovaj način je jedna prirodna osobina, u ovom slučaju reljef, odnosno prostrana POLJA oko današnjeg Prijepolja, mogla uticati na nastanak imena Prijepolja.

I u ovm slučaju se vidi da sintagma "prije polje" pripada ijekavskom govornom izražaju a takvog karaktera je i veliki broj naziva - toponima, hidronima.... u prijepoljskom kraju kao i na širem prostoru Srednjeg Polimlja.

Srijeteži

Naziv „Srijeteži“ formiran je na isti način kao što je formiran i naziv Prijepolja, tj. formiran je na osnovu geografskog položaja ovog prostora. U osnovi ovog naziva nalazi se riječ srijeda - sredina, od koje su izvedenice: srijedjni, srijeđ, srijeđa – središnji (Petar Skok: Etimologijski rječnik s-h jezika, str. 319,320; A. Isaković: Rječnik karakteristične leksike u bosanskome jeziku, str. 384).Vuk Karadžić bilježi da su svi ovi izrazi karakteristični za južni govor (Vuk Karadžič: Srpski rječnik – Beograd 1985. god. str. 965)

Prema klasifikaciji Vuka Karadžića južni govor je govor stanovništva na prostoru južne i jugoistočne Bosne i Hercegovine, Crne Gore, i dijelova Jadranskog Primorja. Prema tome u vrijeme nastanka naziva „Srijeteži“ riječju srijeđ, srijeđa označavana je sredina nekog rastojanja ili sredina nečeg drugog. Drugi dio ovog naziva čini stari termin têza, têze, tézi sa kojim se označavalo ograđeno mjesto za životinje, štala za goveda; sjenik; spremište, šupa za drva ili slamu; mala kuća (Petar Skok: Etimologijski rječnik s-h jezika, III str. 465).

Prema tome, terminom Srije(đ)tezi, Srije(đ)teze, Srije(d)tezi, Srije(d)teze, mogao je biti označen prostor koji se nalazi na sredini rastojanja idući od Prijepolja prema okolnim visočijim dijelovima, a na tom središnjem prostoru su se nalazile male kuće, odnosno štale, sjenici, torovi..... To je, u stvari, prostor koji je bio na srijeđi, na srijedi, na sredini između Prijepolja i sela Hrasna. Na tom prostoru su bile tézi, têze, têza - ograđena mjesta za životinje, štale za goveda; sjenici; spremišta, šupe za drva ili slamu; male kuće.

U vremenu kad je formiran naziv Srijeteža Prijepolje je bilo nešto veće seosko naselje. U toku zime u Prijepolje i u njegovu okolinu spuštali su se, sa okolnih visočijih predjela Drenove, Hrasna, Sekulića brda..... stočari sa svojom stokom. Ti visočiji prostori imali su bogate pašnjake pa je na tim prostorima stoka boravila ljeti. Tu su bili ljetnji torovi, torovi na na brdu, na visini, visoki torovi, visoke štale. Za razliku od toga, u dolini Lima, u Prijepolju, bila su zimska boravišta za stoku. Bila su to boravišta u nizini, „niski“ torovi, zimske „niske“ štale.

Prostor današnjih Srijeteža se posvojem položaju nalazio na srijeđi, na srijedi između Prijepolja i Hrasna, na srijedi između ljetnjeg I zimskog boravišta stoke, odnosno to je bio prostor koji nije bio ni na brdu ni skroz u dolini nego na srijedi. Ovdje su se znači nalazili srije(đ)tezi - srednji torovi, srednje štale, srednje kuće, srednji sjenici..... Položaj lokaliteta Srijeteža je, upravo takav. On se nalazi na sredini, između doline Lima i okolnih visočijih predjela. Tokom vremena iz naziva „Srijeđtezi“, u govoru je nestao glas „đ“ pa je tako formiran današnji oblik naziva „Srijeteži“.

Naziv ovog lokaliteta mogao je biti formiran i od riječi "sriješ" - zima, jaki mraz, inje na drveću (Petar Skok: Etimologijski rječnik s-h jezika, III str. 320) “Ide sriješ niz Lim” česta je sintagma u običnom govoru a sa njome se označava plutanje komada leda po riječnoj površini pri jakim mrazevima. Zajedno sa riječju “sriješ, srieš” mogla je biti upotrijebljena i riječ “tezi, teze, teza” - male kuće, štale za goveda, ograđena mjesta za životinje. Tako je nazivom “Srije(š)tezi” mogao biti označen prostor gdje se nalaze zimske male kuće, zimske kolibe, zimski torovi, zimske štale... U periodu kad je ovaj naziv formiran osnovna djelatnost stanovništva bilo je stočarstvo i to polunomadsko stočarenje, koje podrazumjeva postojanje ljetnjih staništa, na visočijim brdima i zimskih staništa u dolinama. Tadašnji, srednjevjekovni Vlasi (stočari), koji su živjeli na ovim prostorima, ljeti su boravili u visočijim djelovima Hrasna, Drenove..., a zimu su, sa svojim stadima, provodili upravo na ovom prostoru današnjih Srijeteža, koji se nalaze u dolini Lima. Ovdje su bili njihovi srije(š)tezi, njihovi zimski torovi, njihove zimske kolibe. U ovom slučaju orginalni naziv ovog prostora bio je Sriještezi a u kasnijem peridu glas „š“ je izostavljen pri izgovoru tako da je dobijen današnji oblik naziva Srijeteži.

U govoru stanovništva Hercegovine i Dalmacije, odnosno, u govoru južnih krajeva kako navodi V. Karadžić, i danas je prisutan termin “sriješ” kojim se označava "mlado vino, još ne prevreveno vino" (Vuk Karadžič: Srpski rječnik – Beograd 1985. god. str. 965). Od ove riječi, zajedno sa terminom teza, teze, tezi - male kuće, kolibe, spremište, mogao je nastati naziv Srije(š)tezi, Srije(š)teze – u značenju “vinske kolibe, spremišta za vino”. Sigurno je da su se na prostoru današnjih Srijeteža nalazili vinogradi jer je to prostor koji ima prisojni položaj. Vinogradi su se nalazili i na, Srijetežima susjednom, nešto nižem lokalitetu Vinograd. Uostalom, osmanski detaljni katastarski popis ovog prostora iz 1477. godine, bilježi da je u Prijepolju te godine, pored ostalog, proizvedeno i 90.000 litara vina (Poimenični popis vilajeta Hercegovina iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 164)

Istaknimo i to da je izuzetno velika leksička, tj. jezička vrijednost naziva Srijeteži jer on pripada grupi hiperijekavizama kao i nazivi Prijepolje, Prijesnjače, Vijenac.....

U narednom broju:
Babine, gornje i donje...

КАЗИВАЊЕ ЉУБАВИ

СВЕТА ВАТРА БОГА МАЛИХ СТВАРИ

Католички свет 14. фебруар обележава као дан св. Валентина. Наравно, постоји лепа и трагична легенда о овом свецу. Захваљујући медијима, овај дан је постао дан када се чине "ситне пажње" или "луцкасте бедастоће" којима се изражава љубав на свим меридијанима. Да покушамо...

Пре тачно хиљаду година, арапски песник Ибн Зејдин записао је:" Све у мени буди спомен љубави што је поклоних теби. Пламен једном распаљених груди никад неће утихнути..."

Стотинак година после њега, персијски пеник Атар, певаше:"Корачај путем љубави учени човече. У љубави ја стекох и знање и незнање. Цело ми тело постаде око које, затим, ослепи. Али којим чудом ја то видим од када сам слеп? Јер срце Атарово не припада више ни овом, ни оном свету".

Један од највећих песника љубави је персијски песник Шемсудин Хафиз. Он зборааше:"Када се разбије моје срце у хиљаду комада, видећеш драга да сваки од њих љуби као хиљаду неразбијених срдаца".

Бајронови стихови о љубави ушли су у све антологије поезије. Немирни песник написао је:"Грех смртни био је волети тако као што смо нас двоје".

И Ламартин, песник љубави, крикнуће:"Па, волимо се! Брзо, док сасвим не занеме ти часови јер за људе нема луке, јер обале немају време. Оно тече и недостајемо – ми".

Уз Моцартову музику, песник Мисе оставио је стих:"Шта су простор и време кад се воли"?!

Зар Мајаковски рекао није: "Само љубав гори као света ватра"! А Јесењин? Ех, Јесењин:

" Да... Љуби ме... Јаче... Љуби... Ма крв пошла, ма болело. Не слаже се срце моје врело, с хладном вољом душа грубих".

Писали су још песници...Али ово неће бити антологија љубавног песништва. Уосталом, песници су "чуђење у свету".

Али писали су и писци. Од безброј књига које људи прочитају (ако читају), остају по правилу приче о љубави. Ма каква та љубав била. Љубав Ане Карењине. Љубав у Белим ноћима Достојевског. Забрањена љубав Леди Четерли. Љубав великих очекивања Мадам Бовари. Маркесова љубав у Сто година самоће или О љубави и другим демонима. Одрицање љубави у причи "Вита бревис"сјајног Норвежанина Гордера. Или урањање у љубав у "Богу малих ствари" индијске књижевнице Арундати Рој. Прихватам и Памуково "Зовем се Црвено"...

Можда треба потражити и књигу "Романса руже – у сликарству и стиховима". Ева Розенкранц изабрала је 56 љубавних поема које су илустроване са исто толико репродукција слика на којима је мотив - ружа, као симбол љубави. Међу ауторима тих слика кроз историју уметности су: Ван Гог, Шагал, Реноар, Моне, док се међу стиховима налазе они: Шекспира, Киплинга, Фроста...

Бабет Хајнес објавила је својеремено антологију љубавних писама која је проналазила по антикварницама, на интернету, по бувљацима, па чак и на ђубриштима. Све

Најславнији пољубац: Огист Роден, "ПОЉУБАЦ", 1886

је илустровано оним чувеним кич-разгледницама са "паровима" и за "љубић" романе са киоска.

Тако се данас може размишљати о љубави, а уз њу иду и пољупци.

Једна француска пословица каже:"Љубавници могу да живе од пољубаца и воде". Али истраживања тврде да човек током живота проведе само две седмице размењујући пољупце... Премало за тако узбудљив начин комуницирања! Али они који се чешће љубе, мање су подложни стресу. Психолози кажу да они који своје супружнике љубе свако јутро кад крену на посао, продуктивнији су на послу за 20 до 30 одсто.

А како је настао пољубац?

По једној теорији пољубац је настао из односа мајке и детета. Према другој - у древним културама веровало се да људске душе живе у даху и да се пољупцима могу удружити за сва времена. Има и мање "романтичних"теорија по којима је пољубац настао кад су мушкарац и жена размењивали духан за жвакање. То је једноставно, у ствари, значило да жена прихвата удварање.

Пољубац је познат у свим културама али има различите облике и симболику. Ескими, Маори и Полинежани љубе се трењем носа о нос. За Кинезе и Јапанце пољубац је врло интиман, готово сексуални чин и дозвољен је само далеко од радозналих очију. Ни Индуси не воле љубљење на јавном месту. Чак цензуришу и пољупце на филму. У неким срединама пољубац може значити и последње што ћете учинити у животу. Недавно је пакистанској глумици запрећено смрћу зато што се љубила са индијским глумцем у првој пакистанско-индијској копродукцији, филму "Вид".

Такозвани "европски пољубац" за многе народе је непознаница. Или је забрањен. На Балију је врхунац интимности при ближавање лица и упијање мириса и топлине додирима. Код Папуанаца пољубац је непознат. Они знају за – грицкање трепавица вољене особе. За нека афричка племена уста представљају излаз, па се страхује да приликом љубљења не нестане душа. У Нигерији љубљене сматрају актом канибализма и кажњавају оне који се усуде на пољубац – бичевањем. Љубљење на јавним местима забрањено је у многим културама.

Французи су први љубљење прихватили као увараање. Приписује им се да су измислили "француски пољубац" али они тај чувени "пољубац с језиком" називају – енглески!

Келти нису имали реч за пољубац. У древном Риму, пак, пољубац је имао јаку симболику. За поздрав су једни друге љубили у уста или у очи. Један император је рангирао важност особа по томе који део тела им је дозвољавао да му пољубе. Најважнији племићи љубили су га у уста, они средњи у руке, а они без значаја у – ноге. Римљани су имали и посебне речи за врсте пољубаца, јер су разуликовали пријатељски, страствени и дубоки!

Католичка црква је у средњем веку љубљење прогласила за смртни грех.

Данас, Немци признају да највише воле да се љубе крај камина, Јапанци на морској обали, Финци у ауту, а Руси су први убацили љубљење у церемонију венчања.

У индијској књизи "Кама сутра" побројано је 30 различитих врста пољубаца.

Тако су пољупци у ствари постали саставни део приче о исказивању и казивању љубави.

Наравно, могли би посегнути и за историјом ликовних умености и причати о делима која славе љубав. Тешко је то испричати, а не видети дело. Па, ипак, једна занимљивост: чувена скулптура француског вајара Огиста Родена, која се зове "Пољубац", настала је 1886. године. Постоји седам идентичних примерака изливених у бронзи, а пре две године на аукцији у Цириху за више од милион и по евра продат је онај из 1916. године.

Но, када је Џон Рајс пољубио Меј Ирвин 1896. године, њих двоје су постали први пар чији је пољубац забележен на филмској траци. И филм се зове "Пољубац".

Америчка филмска академија направила је своју листу најлепших љубавних прича на филму.

Највише гласова дато је филму "Казабланка" снимљеном 1942. године, оном у коме Ингрид Бегман од свих барова на свету баш улази у онај Хемфрија Богарта. Следи филм "Прохујало с вихором" који је снимљен 1939. године, а у коме су пољубци Клерка Гебла и Вивијан Ли проглашени за најеротичније. Међу десет најлепших љубавних прича на филму је и она из "Празника у Риму", божанствена прича из "Девојке коју сам волео". Наравно ту су и "Љубавна прича", "Доктор Живаго"... Елем, изгледа да су све најлепше љубавне приче снимљене на филму до краја седамдесетих година минулог века. Да ли се после тога десило нешто са имагинацијом? Или осећањима? Или романтиком? Да није нестало љубави?!

Наравно, свако од нас додао би још по неку филмску љубавну причу за "шмрцање" и разнеживање. Можда "Сјај у трави"или "Последњи танго у Паризу", можда "Згодна жена"? Не треба мимоићи "Титаник"., "Енглески пацијент", "Четири венчања и сахрана", "Заљубљени Шекспир", "Сибирски берберин" или "Мостови округа Медисон". Ја имам свог фаворита. Зове се "Девет и по недеља".

И на крају ове, једне од могућих прича о љубави, да додамо да Чилеанци кажу:"Ко није нашао љубав – није нашао ништа". Азијати веле:"Ако желиш да чујеш вести из срца, погледај своје лице".

Арапи овако кажу:"Потребан је сунђер да би се избрисала прошлост, руже да би смо заледили садашњост и – пољубац да би смо поздравили будућност".

Индира Хаџагић

ОТПАД УГРОЖАВА ЗДРАВЉЕ?

“Стерилан и на депонији”, “ПОЛИМЉЕ” бр 2283

У листу “Полимље” број 2283 од 17.01.2008. године објављен је текст под насловом “Стерилан и на депонији” у којем ваш новинар М. Цмиљановић на афирмативан начин пише о инсталирању опреме за третман инфективног отпада који треба да буде смештен у просторије старе мртвачнице у кругу Опште болнице Пријепоље, а која опрема треба да “обрађује” инфективни отпад из општина Сјеница, Нова Варош, Прибој и Пријепоље.

Пре него што изразим свој протест за један овако монструозан пројекат, објашњавам вашим читаоцима да се под инфективним отпадом подразумевају шприцеви који су употребљени при лечењу особа заражених сидом, жутицом, да се под овим отпадом подразумевају одстрањени тумори, заражени завоји и газе, флашице напуњене зараженом мокраћом и крвљу и сав други заражени медицински материјал.

У свом тексту новинар тврди да се ради о апсолутно сигурној опреми али и даље наводи у тексту да се ова опрема смешта у објекат старе мртвачнице који је “изолован од хигијенски критичних области као што су одељења хирургије, интензивне неге, складишта лекова и хране”. Није објашњено у тексту, ако је опрема толико сигурна, зашто се смешта на сигурну удаљеност од ових болничких одељења.

Међутим, ваш новинар је заборавио да напише да се објекат старе мртвачнице у који се смешта ова опрема налази 10 метара од пријепољског породилишта, дечјег одељења и болничке кухиње. Није написано да у блитини, на удаљености од пет метара где се планира смештање ове опреме, живе породице којима пе практично овај отпад у двориштима Поред старе мртвачнице пролазе сви грађани Бостана и Клика који живе изнад Болнице како би дошли до аутобуске станице која се налази испред Болнице.

С обзиром да кућу у којој живим, од места где је планирано инсталирање ове опреме дели само метална ограда, изражавам свој протест и не могу да верујем да неко сматра својим пословним успехом чињеницу да је круг пријепољске нолнице, поред отпада чије се количине мере свакодневним одвожењем камионима ЈКП “Лим”, успео да “довуче” и отпад из болница Нове Вароши, Прибоја и Сјенице и то, не било какав отпад већ онај најгоре врсте, чиме доводи у опасност здравље новорођене деце и других болесника и особља Болнице у Пријепољу, као и свих грађана који живе у непосредној близини, а ради се о десетинама а можда и стотинама кућа.

Зачуђујуће је да се неко хвали учествовањем и успехом на тендеру за добијање ове монструозне машине и “довлачењем” инфективног отпада из других градова у своје двориште. Боље би било да се грађани могу похвалити да је Општа болница добила опрему и апарате за дијагностификовање и лечење болести, да је успела да већ постојећи отпад, који разносе мачке и пси луталице око болнице и суседних дворишта, одвози на ненастањена места и тамо га уништава на адекватан начин.

То би било за похвалу, а нека је на част ономе ко се хвали великим успехом да ће под прозор породилишта и кухиње пријепољске болнице поставити машину која ће да пречишћава инфективни отпад најгоре врсте а филтери ове “супер машине” ће избацивати мирисљави ваздух који ће исцељујуће деловати на наша плућа.

Позивам Скупштину општине Пријепоље да реагује у складу са својим надлежностима и овлашћена лица у Општој болници у Пријепољу да одустану од намере да се ова монструозна опрема инсталира на месту које је предвиђено јер грађани који живе у близини неће то дозволити и браниће своју животну средину на све могуће начине.

У току је потписивање петиције грађана насељених на Бостанима и Клику, а уколико се не одустане од ове намере позваћемо све грађане пријепољске општине у намери да спречимо тровање наше животне средине. Такође, смо о овоме обавестили и новинаре већих новинских кућа. И од највиших државних органа, институција и личности ове земље тражићемо да Општа болница одустане од своје намере овако како је замислила. Наравно да ћемо позвати и телевизијске извештаче.

Нећемо дозволити да нас трују, а ако је потребно, и лично ћемо учествовати у спречавању инсталирања опреме ради заштите свог здравља и својих живота.

Кувељић Љубица
Ул.` Милешевска 29
Пријепоље

Дана 12.02.2008. године навршиће се 52 дана од смрти нашег вољеног оца

САЛКА КАПИЋИЋА

Увек си нам био подршка и ослонац. Сада је остала неизмерна празнина и бол. Хвала ти за сву бригу и љубав коју си нам пружао. Твоје име ћемо увек помињати са великом љубављу и поштовањем. Поносни смо што смо те имали.

Твоји: ЏЕНИТА, ЕСКО и СЕКИ са породицама

Дана 14. фебрара 2008. године навршиће се година дана од када је испустио своју племениту душу наш драги супруг, отац, свекар, таст и деда

ИВАН КИЈАНОВИЋ
1916 – 20007.
из Камене Горе

Тога дана посетићемо његову вечну кућу и запалити свеће. Драги наш Иване, хвала ти за све што си учинио за нас. Увек ћемо се радо сећати твог лика. Вечно ћеш живети у нашим срцима и вечно ћемо те чувати од заборава.

Захвална породица: супруга ДУЊА, синови МИКАИЛО и МИЛАНКО, ћерка МИЛУША, снаха МИРЈАНА, зет ЖАРКО и унучад ЈОВАНА, СТОЈАН и ЈЕЛЕНА

Дана 07.02.2008. године навршавају се три године од смрти

ДРАГОЈЛЕ ДРОБЊАК

Протекле године урезаше дубоке трагове у нашим душама, али не избледеше твој драги лик у нашим срцима. Почивај у миру.

Твоји МИЛА и КРСТО

МЕРСИД ПОРОВИЋ
СИДО
06.02.2001-06.02.2008.

Поносни смо што смо те за кума имали.
Чувамо успомене на тебе.

Твоји кумови
АЛИЈА, СЕНАДА, ЗЛАТАН и АРМИН

Дана 28.02.2008. године навршиће се десет година од смрти нашег драгог

ТИХОМИРА ДИВЦА

Са поносом и љубављу чувамо успомену на Твоју доброту и племенитост.

Твоји: супруга ДУШАНКА, син ПРЕДРАГ и ћерка ОЛИВЕРА са породицама

ПРОДАЈЕМ једнособан стан у стамбеном блоку Пијаца 4 П, површине 41,73 м2. Тел. 064 856 0 444 и 033/714-073, звати од 07 до 15 часова радним даном.

ПРОДАЈЕМ возило "РЕНО – ЛАГУНА", годиште 1995. Црногорске таблице, регистровано до априла, бензин, плин, клима… Тел. 713-945; 064 19 33 999; 710-026.

ПРОДАЈЕМ плац од 14 ари и кућу од 160 квадрата са помоћним зградама у Великој Жупи. Одлично место. Тел. 063 600 241.

ИЗДАЈЕМ пословни простор у Шарампову, Валтерова 148, а продајем расхладну витрину, замрзивач и вагу. Контакт телефон 064 452 38 92.

ИЗДАЈЕМ локал у Залугу, погодан за све намене. Тел. 060 13 333 26.

MALI OGLASI MALI OGLASI MALI OGLASI MALI OGLASI MALI OGLASI

ПОЛИМЉЕ

www.polimlje.info
Brojevi POLIMLJA u elektronskom formatu. Čitajte Vaš list, diskutujte sa drugima, pošaljite Vaše sugestije i pregloge. Ostavite besplatne male oglase za naš internet sajt i novine. Pretplatite se i čitajte POLIMLJE pre nego izađe na kioske. najnovije vesti iz zemlje i sveta čekaju vas ažurirane svakog sata na našem internet portalu www.polimlje.info.
Pošaljite Vaše tekstove koje bi želeli da objavimo u POLIMLJU.

Vaše POLIMLJE

KUPON ZA BESPLATAN MALI OGLAS DO 15 REČI

Kupon pošaljite poštom ili donesite lično u naše prostorije. **POLIMLJE**, valterova 163, Prijepolje

1958-2002
СТАНКО

1932-1998
ФИМКА

ПАРАНДИЛОВИЋ

Кад је бол у срцу и души време није лек већ патња, вечите сузе у очима и ваша имена на уснама.

Ваши: БОЖО, ЦИЦА и СИНИША са породицама

Дана 7 фебруара 2008. године навршава се пет година од смрти нашег драгог

РАДЕНКА ВУКАШИНОВИЋА
2003-2008.

Твој светли лик биће увек наш путоказ у животу

Твоји: супруга ГОРА и синови ЖЕЉКО и ВУКАШИН са породицама

Дана 09. фебруара 2008 навршиће се година дана од када није са нама наш драги

ЈЕВТОВИЋ МИЛИВОЈЕ
1932-2007

Када срце и душа боли време није лек већ тиха патња.

Твоји: супруга МИЛИЦА, ћерка ЉУБИНКА, синови ЉУБИША и СИНИША, снајке СВЕТЛАНА и ВЕНЕТА и зет ДРАГИША, унучад и праунучад

Дана 12. февруара 2008. године навршиће се 52 дана од када је престало да куца срце нашег племенитог и драгог брата

САЛКА КАПИЋИЋА

Био си наша радост и наш понос. Нека ти драги Алах подари лијепи џенет.

Твоје сестре ХАЛИМА и АЗИЗА са породицама

Дана 7. фебруара 2008. навршава се десет година од смрти нашег драгог тате, супруга и брата

МИЛАНА МАШОЈЕВИЋА

Почивај у миру.
Вечно ћеш живети у нашим срцима.

Твоји најмилији.

НАСТАВЉЕНО ПРВЕНСТВО У ДРУГОЈ ЛИГИ У МАЛОМ ФУДБАЛУ

ОПРОШТАЈ ОД ТИТУЛЕ

Жупски рубин - Ужице 5:7 (2:1)

Дворана: Велики парк (Ужице).- Гледалаца: 50. Судије: Мирољуб Васовић и Саша Селаковић (Ужице). Стрелци: Мартиновић (2), Синђић, Пановић и Миливојевић за Жупски рубин а Селаковић (3), Тадић, Сокић, Богојевић и Дивац за Ужице.

Жупски рубин: Јанковић 7, Миливојевић 7, Мартиновић 7, Лангура 6, Главоњић 6, Милићевић 7, Синђић 7, Пановић 8.

Ужице: Суботић 8, Богојевић 7, Пековић 7, Дивац 7, Тадић 8, Сокић 7, Тешић 7, Пантелић 7, Селаковић 8.

Играч утакмице: Селаковић

Утакмицама 6. кола, после двомесечне паузе, настављено је првенство у Другој лиги у малом фудбалу. Свој премијерни меч Жупски рубин је као домаћин морао да игра у Ужицу јер су такмичарски органи Фудбалског савеза Србије забранили одигравање утакмица у дворани Пријепољске гимназије због тога што не испуњава прописане услове.

Сусрет у дворани Велики парк завршен је победом Ужичана резултатом 7:5 и овим поразом Жупљани су се дефинитивно опростили од борбе за титулу првака пошто првопласирана Пожега сада има чак 5 бодова вишка.

Ужице је рано повело, после чега је Жупски рубин преузео иницијативу и све до последње четвртине меча имао резултатску предност. Преокрет је најавио Тадић ефектним поготком у 34. минуту а затим је, са три гола у низу, бриљирао најбољи играч утакмице Селаковић.

Покушали су Жупљани у финишу да са 5 играча у пољу врате предност али нису успели да избегну пораз.

Резултати 6. кола: Жупски рубин – Ужице 5:7, Металац (Г. Милановац) – Пожега 4:0, Крчагово – Мали Зворник 1:0. Слободна у 6. колу била је Бајина Башта.

Табела: Пожега 15, Металац 12, Жупски рубин 10, Мали Зворник 9, Ужице 9, Бајина Башта 9, Крчагово 7 бодова.

С. М.

ЗАВРШЕНО 31. ПОЈЕДИНАЧНО ПРВЕНСТВО ПРИЈЕПОЉА У ШАХУ

КАХРОВИЋ ПРВИ НА ЦИЉУ

Мерсид Кахровић

Тријумфом мајсторског кандидата Мерсида Кахровића у среду 6. фебруара завршено је 31. појединачно првенство Пријепоља у шаху. Он је у 9 мечева забележио шест победа и три ремија и без пораза стигао до своје треће титуле првака. Овакав епилог је очекиван јер је Кахровић у овој конкуренцији играч са најбољим рејтингом. Тим пре, што на првенству није учествовао прошлогодишњи првак Марко Думић па је Кахровићу знатно олакшан посао.

Друго место припало је Мирсаду Аговићу, што представља пријатно изненађење с обзиром на прилично лошу форму коју је испољио у првенству Друге лиге. Трећи је био мајсторски кандидат Браниша Вижлина који је, подсетимо, прошле године био последњи на табели.

Овогодишње првенство било је по квалитету нешто слабије него претходна. Неколико квалитетних играча није било у конкуренцији из разних разлога. Два првопласирана играча са прошлогодишњег првенства Марко Думић и Мирсад Хаџифејзовић у последњем тренутку су отказали учешће док се остали нису

Мирсад Аговић

појавили у квалификацијама па су сами себе елиминисали из конкуренције за правка града. На овогодишњем првенству није било мајсторских кандидата Сабрије Мушовића, Марка Думића, Мирсада Хаџифејзовића, Дениса Мехонића, Оливера Мрдаковића и Шабана Даутовића који су укупно освојили чак 16 титула првака Пријепоља. Није такође било ни члана прве екипе пријепољског друголигаша мајсторског кандидата Бајрма Шеховића. Првенство је свакако могло бити далеко квалитетније али то је одлука поменутих играча.

Коначан пласман: Мерсид Кахровић 7,5, Мирсад Аговић 7, Браниша Вижлина 6, Мирољуб Брајовић 5,5, Самир Садиковић 5, Горан Келовић 4, Зихнија Бегановић 3, Нермин Башовић 3, Сулејман Ђурђевић 2,5, Адил Башовић 1,5.

С.М.

Važnost aktivizma mladih

Sigurno ti je poznato ovako nešto:, , Kako je dosadno'', Što sam se smorio brate'' , to samo potvrdjuje tezu da je dosada u samoj osobi koja to izgovara a ne u nekom drugom, čovek sebi može stvoriti zabavu bez obzira na okolinu. Zapravo o čemu se tu radi, očekujući previše čak i ako dobiješ dosta to će biti malo za tvoje previše. Još jedna stvar je jako bitna u svemu ovome, svi pričaju kako je eto u Prijepolju zaboga dosadno, kako nema ništa svi jeva čekaju da odu. A koliko mladih iskreno želi da nešto konkretno pokrene, promeni, predloži, koliko je upućeno u aktuelna dešavanja u zemlji i Svetu, u IT tehnologiju? Neka mi niko ne kaže da ga neka od pomenutih stvari ne interesuje jer to su stvari koje će se baviti nama na ovaj ili onaj način ako ne mi njima. Od mladih Prijepolja ne traži da dižu revoluciju, već da svako svojim (skromnim) doprinosom doprinese boljitku zajedničkog nam života. Čist primer da ako se nešto iskreno želi, dobro planira i ostvari je Parlament Prijepoljske gimnazije koji je inicijativu za puštanje muzike na odmorima uspeo da pretvori u delo.

Jako je bitno da u ostvarivanju tog ''dela'' niste sami, samo pogledajte malo bolje oko sebe, oslušnite, zainteresujte se i sigurno ćete prepoznati ''saborce''. Tu je i dosta organizacija koje se bave mladima:sportski klubovi, Izvidjači, NVO sektor, a u toku je otvaranje Kancelarije za mlade (jedne od tri u Srbiji).

I zato hajde da se takmičimo ko više dobrih stvari može da uradi, hajde da se takmičimo u svemu što nas čini boljim ljudima, jer samo dobra dela ostaju na kraju a ne da se nevešto i na sopstvenu štetu krijemo iza ispraznih i izlizanih , toliko puta čutih fraza- ''Dosadno je ''. Ne, nije!

D.J.